

УКРАЇНСЬКИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ МОЛОДІ І СТАРШИХ

ЕКРАН

ЕКРАН - UKRAINIAN MAGAZINE for YOUTH & ADULTS
JANUARY - APRIL 1974 СІЧЕНЬ - КВІТЕНЬ 1974

РІК XIII
VOL. XIII

73-74

ЦІНА ПРИМ. 1.00

TO HONOR LENIN BY U. N. IS AN INSULT TO MANKIND & A MOCKERY OF UKRAINE & OTHER NATIONS ENSLAVED BY HIM.

„Вставайте, кайдани порвіте!“

UKRAINE, a founding member of the United Nations, is held by Russia in colonial slavery and oppression

Легіон Українських Січових Стрільців

Write to your Senator and Congressman to demand the independence for UKRAINE enslaved by Russia.

Той не вмире, хто запалить в народі
Невгасимий вогонь сподівань,
Хто посіє насіння свободи
І палаюче зілля повстань;
Той ніколи не вмире і не згасне,
Хто за правду — у вічнім бою,
Навіть долю зневаживши власну,
Йде на муку за землю свою.
О, Шевченку! У серці вогнистім
Сліз солоних важка гіркота.
Ти — душа непокірна і чиста,
Ти — надія, і правда й мета.
Ти безсмертя, і щастя, і щирість,
Ти — страждання, і сміх, і любов,
Ти із серця народнього вирис
І у серце народне пішов.

Самат Шакір
татарський поет

Чую голос: «Кайдани порвіте!
Підіймайтесь, борітесь, раби!
Хай летить, бенкетус над світом
Непогасний вогонь боротьби!
Хай під зорі вогонь виростає,
Хай розірветься неба шатро,
І розковане сонце' устане,
Де клекоче ревучий Дніпро!»
Чуєш, батьку! Стрясає планету!
Чуєш, батьку! Ти з нами в бою!
Я Тобі, невмирущий поете,
Своє серце у дар віддаю.
Подивися — в тім серці невпинно
Твоя пісня горить, мов вогонь...
Ти не тільки Кобзар України,
Ти співець і народу мого.

In UKRAINE, the Russians russify the schools, burn libraries, jail innocent priests and intellectuals

ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

„Слава не поляже!”

МОНСЕНЬЮР Д-Р АВГУСТИН ВОЛОШИН

Президент Карпатської України в 1939 р., род. 1874 р., замучений московськими більшовиками в 1945 р. — Коли малярські війська в березні 1939 року напали на Карпатську Україну, а Гітлер через свого посла радив урядові нашої держави їй піддатися, то на запитання, яка на те є воля о. А. Волошина, Президент відповів: „Битися до останнього, не піддатися! Ми не переможемо; вони нас покорають. Однак, коли б ми піддалися, ми свою Україну вкрили б вічною ганьбою. Коли ж ми згинемо в боротьбі, увінчаємо її славою. Наша кров буде посівом нових героїв. УКРАЇНА ПЕВНО ПОВСТАНЕ!”

У 100-річчя народження през. А. Волошина

15-го березня 1974 р. припадає 35-річчя проголошення Карпатської України державою. Два дні опісля на 17-го березня 1974 р. припадає 100-річчя від народження о. монс. д-ра Августина Волошина б. президента Карпатської України — Батька українського національного відродження Закарпаття.

З приводу цих роковин Редакція і Видавництво ж. „Карпатський Голос” з підтримкою Г. У. Карпатської Січі і відділу Карпатського Союзу у Філадельфії рішили приготувати і видати збірник споминів про діяльність о. монс. А. Волошина.

Після окупації Карпатської України наприкінці другої світової війни (1945) СССР, совєтські війська прибули до Праги, де 21 травня 1945 р. арештували о. монсін'юра д-ра А. Волошина і вивезли до Москви, де в тюрмі Лефортов, після переслухань і знущань в жахливих умовах, вже 11 липня він 1945 р. помер.

На поневоленому Москвою

Закарпатті ще живе багато сучасників о. А. Волошина, та вони не можуть вшанувати кол. президента Карпатської України, отож слово до всіх живучих ще сучасників о. А. Волошина у вільному світі, які знали великого мученика Закарпаття особисто, співпрацювали з ним, шанували його, чули і читали про нього. До них наше прохання: Тепер є нагода всім нам ще живучим учасникам о. А. Волошина, розкинених у вільному світі списати усе, що знаємо про нього, колісь забутої і ним пробудженої Закарпатської частини України з нашим Ужгородом і Пряшевом.

Написані спомини, статті, фотографії, копії документів, статей і промов з преси, створені народом пісні та інше про о. А. Волошина просимо до 1-го грудня 1974 пересилати на адресу:

„Carpathian Voice”,
59 N. 13th Street,
Philadelphia, Pa., 19141
Микола Вайда
За Редакцію Збірника

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UPI Telephoto

Pope, Gromyko meet

Pope Paul VI greeting Andrei Gromyko, Soviet foreign minister, in the pontiff's private library at Vatican City. Soviet Ambassador to Italy, Nikita Ryjev, looks on at center. Gromyko and the Pope discussed the Middle East, European detente and Vatican-Kremlin relations during their 40-minute meeting.
Chicago Tribune, Friday, February 22, 1974

21 лютого 1974 р. папа Павло VI привітав совєтського міністра закордонних справ А. Громика у Ватикані. Посередіні стоїть Микита Рєєв, амбасадор СССР в Італії.

This year also marks the 100th anniversary of the birth of Fr. P. v. Augustine Woloshyn, the great forger of Ukrainian identity in Carpatho-Ukraine and the first President of the short-lived Republic. In joining our brothers from the Silver Land in the observances of these anniversaries, let us reaffirm the credo that is one for all of our people: to stand united on the road to our people's ultimate attainment of total freedom.

ЕКРАН - ЕКРАН

Ілюстрований журнал - Illustrated bi-Monthly
з українського життя - of the Ukrainian life

Видає В-во. „ЕКРАН“ - Відпов. ред. А. Антонович

Адреса: ADDRESS:
A. ANTONOVICH
2222 W. Erie Street
Chicago, Illinois 60612

ДВОМІСЯЧНИК U.S.A.
ЦІНА ПРИМ. \$1.00 PHONE 942-0126
річно \$6.00 SINGLE COPY 1.00

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У ШИРОКОМУ СВІТІ

Six million died
in UKRAINE of famine
artificially created by
red Moscow 1932-33.

ЗЛОЖИЛИ

На пресовий фонд

По 50 дол.: Батьківський Комітет Деб'ютанток в Чикаго, д-р Р. Смик, Коал Сіти; по 20 дол.: М. і М. Левицькі, Чикаго, Філія ОДУМ-у в Гошен-Елкгарт, Індіана; по 10 дол.: М. Городиська, Чикаго, о. О. Гарбузюк, Елмгурет, д-р І. Гребеняк, Ловдонвілл, П. Мандич, Довер; 9 дол.: М. Марцюк, Вейн; по 7 дол.: д-р П. Демус, Мокена, проф. Ю. Сидорович, Чикаго, д-р Т. Гаєцький, Вінона; по 5 дол.: В. Костюк, проф. М. Боровський і проф. Д. Навроцька, усі троє з Вінніпегу, В. Гавдьо, Чикаго; по 4 дол.: М. Тимків, Філядельфія, мгр Х. Болубаш, Торонто, д-р Г. Лозинський і І. Павліш, Чикаго, А. Филипович, Мінеаполіс, Д. Кристалович, Вайлвуд; 3 дол.: Р. Стангрет, Клівленд; по 2 дол.: проф. В. Чижик і проф. В. Дзуль, Чикаго.
Усім жертводавцям шире спасибі!

Іван Боберський - небуденна людина

NOVEMBER 18 1967

У ДВАДЦЯТИ РОКОВИНИ СМЕРТИ

НОВИЙ ШЛЯХ

У Канаді проф. Іван Боберський жив тільки 12 років. Проте в цій країні його праця залишила глибокий слід.

17 серпня цього року проминуло 20 років з дня його смерті. Від 1932 року Ів. Боберський проживав у Тржичі, в Югославії, і там спочили його тлінні останки. Воєнні і повоєнні роки не дали змоги молодому поколінню познайомитися з працею тієї небуденної людини. Майже забули свого виховника також і старші.

ЖИТТЯ І ПРАЦЯ

Іван Боберський народився 1870 року в сім'ї священика о. Миколи, який належав

до національно-свідомої та поступової інтелігенції. В родині було, крім Івана, ще п'ять синів: Володимир — банковий службовець, Олександр, о. Оліян, Методій і Мелетій.

Іван студював у Львові, Відні і Граці філософські науки та фізичне виховання. Після студій подорожував по Європі, щоб познайомитися з модерними методами виховання. 1900 року став учителем української академічної гімназії у Львові, а в 1908 році головою Сокола - Батька у Львові, яким опікувався дуже дбайливо шість років. З того часу І. Боберський став ходячим символом сокільської

ВІД ВИДАВНИЦТВА, РЕДАКЦІ І АДМІНІСТРАЦІЇ.

Просимо Шановних Читачів, Учителів, Виховників, Родичів, Симпатиків і Співробітників журналу і в майбутньому далі заохочувати своїх знайомих та приятелів до читання і передплатування „Екрану“. Кожному новому читачеві радо вишлемо журнал для пізнання його змісту без жадного грошового зобов'язання.

У нашому Видавництві можна набути кожноразом цілі комплекти „Екрану“, за винятком двох чисел. За інформаціями, замовленнями та оказовими числами просимо звертатися на адресу видавництва „Екрану“: Адам Антонович

2222 W. Erie St., Chicago, Ill. 60612

Цією дорогою запрошуємо як старших, так і молодь до співпраці в розбудові єдиного того рода ілюстрованого українського журналу в вільному світі, з огляду на його соборницький зміст.

Адам Антонович

Форт Орськ

30 червня 1847 р. з Оренбурга до Орської кріпості відправлено Т. Шевченка, де він був 21 серпня 1850 р.

Жителі м. Орська вшанували борця за волю, спорудивши в Орській кріпості пам'ятник Т. Шевченкові.

СКЛАДАЙТЕ ПОЖЕРТВИ НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ФОНД ІМ. І. ФРАНКА В ШИКАГО

120 million non-Russians are
enslaved by Russia in her
"Soviet Union" and over 100
millions in her satellites.

„ЕКРАН“
Читайте

Russia, the last colonial
empire, enslaves 45 million
UKRAINIANS, and the United
Nations look on tacitly.

Передплатуйте
Розповсюджуйте
В КОЖНУ УКРАЇНСЬКУ СІМ'Ю!

ПРИМІТКА: НА СЛУЧАЙ, КОЛИ Б В РОЦІ НЕ ВИЙШЛО
6 ЧИСЕЛ, ТОДІ НАДПЛАТУ ПЕРЕНОСИТЬСЯ НА ЧЕРГОВИЙ РІК.

БОРТЬБА ЗА УКРАЇНСЬКУ ДУШУ ДИТИНИ — ЦЕ ТАКЕ ВЕЛИКЕ
ЗАВДАННЯ, ЩО НАЙБІЛЬШІ МАТЕРІАЛЬНІ І МОРАЛЬНІ ЖЕРТВИ
МОЖНА ПРИНЕСТИ В ІМ'Я ЦІЄЇ ВЕЛИКОЇ ІДЕЇ.

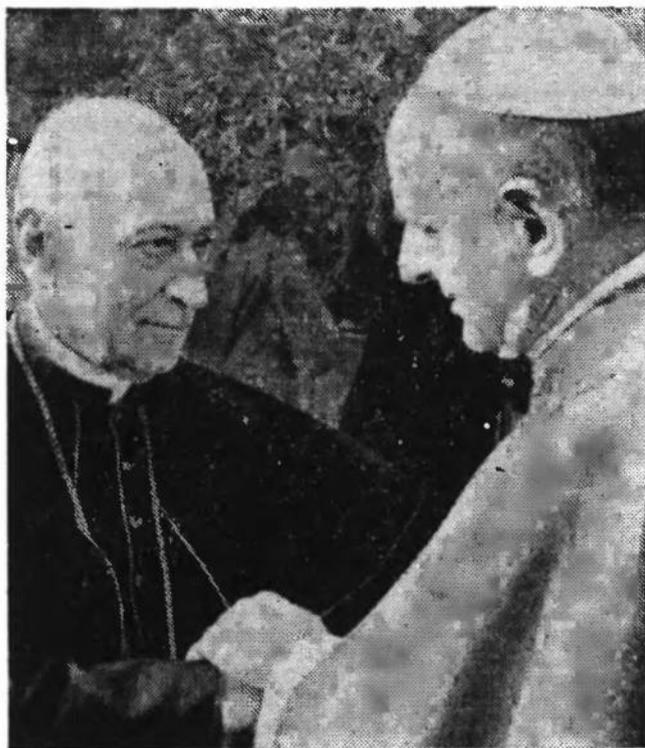
Євген Онацький, УМЕ — Олена Пчілка

невтомний педагог і спортивний ентузіаст. З вибухом війни 1914 року він з колишніх Соколів став організувати Легіон Українських Січових Стрільців. За Соколами й Січовиками йшла свідомою ідеєю та завдань українська маса.

З команди Сокола-Батька І. Боберському довелося перейти до команди Бойової управи, а опісля — до секретаріату військових справ Західної Области Української Народної Республіки (ЗОУНР).

КАНАДСЬКИЙ ПЕРІОД

Справи ЗОУНР завела Івана Боберського до ЗСА, а опісля до Канади. При

Cardinal Mindszenty with Pope Paul VI in Rome in 1971.

Chicago Tribune, February 6, 1974

As Hungary primate

Pope dismisses Mindszenty, 81

VATICAN CITY, Feb. 5 [AP] — Josef Cardinal Mindszenty, who spent 30 of his 81 years in Nazi and Communist jails, was dismissed today by Pope Paul VI as primate of Hungary and archbishop of Esztergom.

The decision to remove the uncompromising prelate, long a symbol of resistance to totalitarian Communism, underscored the Pope's efforts to improve Vatican relations with Communist regimes.

Bishop Lazslo Lekai, 63, was named temporary apostolic administrator of Esztergom, an archdiocese that includes Budapest.

CARDINAL Mindszenty had turned down repeated Vatican requests in recent years that he resign. The Pope nevertheless expressed sympathy for him and said his years of resistance were a "crown of thorns."

A spokesman for Cardinal Mindszenty in Vienna, where the cardinal has lived for the past two years, said the cardinal had no comment.

In addition to the three decades in jail, Mindszenty spent 15 years in the U. S. legation in Budapest. He came to Rome in 1971 but soon moved to the Austrian capital to be closer to his homeland.

Vatican spokesman Federico Alessandrini said in a statement that Pope Paul had acted so that Mindszenty's diocese would have a resident bishop to run it and maintain contacts with the Vatican.

Cardinal Mindszenty's stand that there should be no compromise with Communism was in conflict with the Pope's diplomatic efforts to improve Church dealings with the Communist governments of Eastern Europe.

Московський патріарх

вимагає повернення православних церков у Німеччині

Московський патріарх Пімен висловив претенсії на власність російсько-православних церков та приналежних до церков земель. Патріарх вимагає від німецького міністерства зовнішніх справ віддати тих церков та земель під московську юрисдикцію. Вимоги московського патріарха торкаються церков в Вад Емсі, Вад Кіссенгені, Гамбургі, Мюнхені та західному Берліні. Німецький уряд постано-

Кардинал Міндсенті заявляє, що він „добровільно не резигнував” з головства Католицької Церкви в Угорщині

Відень. — Повідомлення Ватикану про „відхід у стан спочинку” кардинала Йозефа Міндсенті, голови Католицької Церкви в Угорщині, як виявляється, було подане без узгодження з кардиналом, який опублікував свою заяву, стверджуючи, що він не „резигнував ані зі свого архієпископського уряду, ні зі становища голови Церкви в Угорщині. Це рішення зробила на свою руку Апостольська Столиця”. Секретар кардинала Міндсенті, повідомляючи про його заяву, відзначив, що опублікування заяви мало на меті усунути будь-які невірні інтер-

претації ватиканського повідомлення, мовляв, відхід кардинала у стан спочинку був з ним узгоджений. Ніякого обміну листами, ні консультації в цій справі між Ватиканом і кардиналом не було. Перед виданням своєї заяви кардинал Міндсенті мав довшу розмову з папським нунцієм у Відні, але ніяких подробиць про цю розмову ні одна зі сторін не подала. Як виявляється, Ватикан вже призначив апостольським адміністратором Ештергонської архидієцезії архієпископа Ляшльо Лекая. У заяві Кардинала поновно підкреслюється, що „Угорщина і угорська Католиць-

ка Церква не є вільні” і що церковну адміністрацію на сучасному етапі цілком контролює комуністичний режим, який вирішує про висвячування священників, призначування єпископів тощо. Не критикуючи прямо Ватикану, кардинал Міндсенті у заяві виразно стверджує, що призначування єпископів і апостольських адміністраторів без привертання Церкви в Угорщині свободи ніяк не розв'язує проблем, перед якими там Церква найшлася. „Інсталяція «священників миру», — стверджується в заяві — на відповідальних становищах підриває довіря серед священників і вірних до найвищого церковного керівництва” (тобто Ватикану). Серед таких серйозних обставин кардинал Міндсенті не міг зрезигнувати”.

СВОБОДА,

Ватикан і наша Католицька Церква

Коротку і зв'язку, але влучну характеристику відношення Ватиканської політики до УКЦ подав римський щоденник «Ль Темпо» (23. 11. 1973) з нагоди Синоду:

Апель українського синоду до папи

П'ятнадцять, із 21 українських єпископів, розкинутих по всьому світі, відбувають свій синод в Римі, згідно правопорядком їхньої Церкви, яка з'єднана з престолом св. Петра, такими самими догмами, включно з догмою про непомилність Папи. Ця Церква є автономною і автокефальною відносно влади над вірними, як також право йменувати єпископів.

Синод, скликаний законно Кардиналом Сліпим, Верховним Архієпископом-Патріархом української католицької Церкви візантійського

обряду. Цей титул, — хоч і призначений Архієпископом Києва папою Климентом VIII під час з'єднання українців з Римом в 1596 р., а опісля підтверджений папою Пієм VII і останньо підтверджений в урочистому документі Конгрегацією для Східних Церков, за теперішнього Понтифікату — не може бути офіційно визнаний Ватиканом під сучасну пору, тому що Москва і православний патріарх загрозили переслідуванням семи мільйонів католиків візантійського обряду.

Під час пресової конференції комітет за український Патріархат вимагає: «в цю болочку і хресну хвилину довгої історії мучеництва і терпіння, допомоги від Ватикану, як також більшої свободи рухів для Верховного Архієпископа-Патріарха Сліпого».

ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ

„МИ ЧЕКАЄМО...”

Pope Paul VI and Cardinal Joseph Slipyi.

Феноменом останнього часу, що звертає на себе увагу світової преси, є повільний зворот проти Москви демо-ліберальних кругів, які протягом останніх десятиліть з професорських катедр і зі шпальт найпоширеніших часописів морально розкладали молодь і читачів, виступаючи проти „естаблішменту”, ширячи „антикультуру”, пропагуючи ставату розбещеність і гасло „все дозволене”. Можливо, рішальну роль в цьому процесі відіграли чимраз гостріша агресивність Москви і культивованій в СРСР антисемітизм, зокрема заборона вільного виїзду жидів до Ізраїлю. Як би там не було, в зв'язку зі „зміною поглядів” значної частини демо-лібералів, зокрема американських, щораз частіше появляються в пресі імена також українських дисидентів, як жертв диктаторського советського режиму, з вимогами їх звільнення з катівень КГБ.

У французькому тижневику „Ле Пуен” з 10 вересня появилася пророчистий лист о. Брюкбергера до римського папи з довгою цитатою із останнього виступу перед журналістами письменника О. Солженіцина. Тероризований скерованою проти нього кампанією, веденою в советській пресі, Солженіцин заявив:

„Неможливо примиритися з думкою, що смертоносна хода історії нестримна і що певний самого себе дух не може вплинути на наймогутнішу в світі силу. Досвід останніх поколінь мене глибоко переконує, що лише непохитність людського духа, який твердо стоїть на хисткому фронті насильств, що йому загрожують, який готовий до жертв, до смерті і заявляє — „Ані кроку назад!” — лише ця непохитність забезпечує справжню оборону миру в усьому світі, миру поодинокій людині, миру всіх і всього людства”.

І о. Брюкбергер звертається до папи римського із запитом: „А ви, Найсвятіший Отче, що думаєте ви сказати? Чи залишите без відповіді не тільки голос найвизначнішого російського письменника з нині живучих, але й зойки та стогони мільйонів християн, яких цькують і переслідують за залізною заслоною? Ми чекаємо...” В І С Н И К

вив розглянути, які церкви можуть бути вимагані Москвою та як виглядали колишні права власності під юридичним аспектом.

Це новий наступ Москви, щоб привласнити собі маєтки емігрантських церков, як і приватну власність емігрантів взагалі.

Жорстокі переслідування євангеліків

Переслідування християн різних віровизнань російсько-більшевицькими атеїстами не вбило за півсторіччя Христової віри в Україні. Євангельські християни-баптисти (ЄХБ) не дають підпорядкувати себе представникам Всесоюзної ради ЄХБ, затвердженої Москвою. Уповноважені до контролю над культами партійні наглядачі всіма способами перешкоджають вимаганій реєстрації релігійних громад, щоб тримати їх у становищі нелегальності і мати формальний привід для їх переслідування.

Жертвою релігійних переслідувань за 1972-1973 роки були такі українські проповідники і віруючі, ув'язнені в різних республіках СРСР:

Кабиш Микола (нар. 1926 р.), арештований у Жовтих Водах, Дніпропетрівської обл. — в слідстві;

Кушнарчук Іван (нар. 1921 р.), арешт. у с-щі Фрунзе, Слов'яно-сербського р-ну, на Луганщині — в слідстві;

Колісниченко Михайло (нар. 1944 року, арешт. у Ризі в Латвії — в слідстві (немає світліни);

Кущенко Іван (нар. 1923 р.), арешт. у Баку в Азербайджані — присуд 5 років табору загального режиму;

Мелашенко Іван (нар. 1942 р.), арешт. у с-щі Яма — присуд 3 р. таборного загального режиму;

Петренко Анатоль (нар. 1925 р.), арешт. у м. Шостка, Сумської обл. у слідстві;

Сільчук Євген (нар. 1935 р.), арешт. у Слущку, Мінської обл. — у слідстві;

Сотниченко Лазар (нар. 1904 р.), арешт. у Могилеві на Білорусії — присуд 5 р. таб. сув. режиму.

Федоренко Іван (нар. 1937 р.), арешт. в Омську — в слідстві.

Щербина Василь (нар. 1905 р.), арешт. в м. Марганець б. Нікополя, Дніпропетрівської обл. — присуд 3 р. сув. режиму.

Причина арештів і засудів завжди та сама: негнучість сили віри в євангельські правди людей «некнижних і простих». Ця сила віри міцніша від апарату терору тоталітарної диктатури. Її репресії не спроможні перетворити віруючих людей в єдине монолітне суспільство рабів-атеїстів. Що з того, що дома молитви постійно закривають, що збори віруючих по-хуліганськи розганяють, провідників і організаторів одного за одним замикають у концтабори, учасників молитов-

них зібрань на Рівенщині карають карами до 50 карбованців, а на Берестейщині дітей не пускають до школи, коли не хочуть носити на шиях піонерських «галстуків», ані жовтневих зірок, а батьків їх карають навіть 6-місячним ув'язненням? Віра сильніша від терору і знущань.

А знущання большевицькі — звірячі, їхня жорстокість протилюдська. Ось два приклади. Від 25 травня 1968 р. родини в'язнів і окремі групи євангельських християн робили постійні клопотання, щоб допроситися звільнення з Ташкентського концтабору каліки без обидвох ніг, **Надії Матухіної** (нар. 1925 р.) і другої — **Маї Білан**, спаралізованої на обидві ноги. В обидвох випадках без успіху.

Чи молитва двох калік до Бога, якого вони не хочуть відректися, справді аж така небезпечна для російсько-більшевицької імперії, що за те треба їх взагалі ув'язнювати?

Так виглядає «гуманний комунізм» у брежневському стилі.

I. Кушнарчук М. Кабиш

С. Сільчук I. Кущенко

Л. Сотниченко, I. Мелашенко;

В. Щербина, О. Петренко, I. Федоренко,

ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ

SVOBODA,

UKRAINIAN BAPTISTS MEET IN WORLD CONGRESS

CHICAGO, Ill. — The All-Ukrainian Evangelical Baptist Brotherhood held its congress here at the Ukrainian Baptist Church and elected Pastor Oleksa Harbuziuk president of this religious world body.

Some 450 delegates from the United States, Canada, Australia, South America and Great Britain took part in the deliberations from Friday to Sunday, October 19-21.

In the course of the Congress the delegates and guests listened to reports of the activities and marked the 20th anniversary of its publication, "Doroга Pravdy" (Path of Truth). Also praised as an effective vehicle for propagating the Baptist faith around the world and especially in Ukraine was its radio transmission site in Monte Carlo, Monaco.

Among their resolutions,

the delegates issued a statement condemning the persecution of Christians and intellectuals in Ukraine and demanding human rights for everyone in the USSR.

In a special resolution, the delegates commended the Ukrainian daily Svboda on its 80th anniversary.

Joining Pastor Harbuziuk on the new executive board are: Pastor Stephan Skovorodko and Pastor Dmytro Marijchuk, vice-presidents; Pastor Josaphat Iwaskiw, treasurer; Mykola Brychiv of Ottawa, Canada, secretary. Elected as honorary president of the brotherhood was Pastor Dr. L. Zabko-Potapovych.

During the Congress, greetings were received from President Richard Nixon, the Baptist community in Ukraine and other countries.

Presiding over the congress was Pastor Poliashuk.

ПАСТОР ОЛЕКСА ГАРБУЗЮК ОЧОЛИВ ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКЕ БРАТСТВО

Чикаго (МВ). — У дні: 19-21 жовтня ц.р. тут в українській баптистській церкві, пастором якої є визначний баптистський діяч, проп. Іван Поліщук, відбувся Конгрес Всукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства у вільному світі. Понад 450 делегатів і гостей із Канади, Австралії, Південної Америки, Великої Британії та ЗСА взяли участь у цьому Конгресі українських баптистів.

Президент ЗСА, Річард Ніксон, вислав на руки голови президії Конгресу, пастора Олексія Гарбузюка, спеці-

→ Пастор Олексія Гарбузюка Б

ПІСЛАНЕЦЬ ПРАВДИ

Надзвичайний Конгрес

Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства

Частина делегатів і гостей Конгресу під час раннього Богослуження. За кафедрою проп. Д. Матійчук

Частина учасників 20-літнього Ювілею видавництва "Дорога Правди" РІК ХІІІ. "ЕКРАН" Ч. 73-74, СІЧЕНЬ-КВІТЕНЬ 1974.

Queen Olha Award to Pat Nixon

THE WOMEN'S ASSOCIATION for the Defense of Four Freedoms of Ukraine, Inc., has chosen Mrs. Richard M. Nixon, Honorable First Lady of the United States for the Award of Queen Olha in recognition of her interest in humanity and education, for her comprehension of the history and culture of Ukraine and in appreciation for her acknowledgement of the Ukrainian people by her 1972 State visit with the President to Kiev, the Capital City of Ukraine.

Dressed in their colorful Ukrainian national costumes and escorted by the Hon. Congressman John H. Buchanan, Jr., the ladies were received by Mrs. Nixon at the White House on Wednesday, April 18. The Queen Olha Award was presented to Mrs. Nixon by a delegation of members of the organization composed of the following ladies: Ulana Celowych, President; assisted by Daria Stepaniak, Myroslava Lassowsky, Laryssa Losynsky, Maria Kulchycky, Maria Twardowsky, Stephania Bernadyn, Adrijana Leheta, Maria Karpysyn, Anna Hrycyk and Teophila Hanushewsky.

These medals honoring the glory of Queen Olha of Ukraine, done by the well known artist-sculptor Michael Cherechnowskyj, were struck of gold, silver, and bronze in the United States in 1969 on the 1,000th Anniversary of her death. The Ukrainians in the free world had the privilege to commemorate the anniversary of this proud period in history but in their homeland the observance of this event was forbidden.

MRS. NIXON, THE FIRST LADY of the land of freedom and democracy was presented the Queen Olha Award this year in memory of the seven million Ukrainians, mostly women and children who perished of starvation during the great Famine in Ukraine which was created by Stalin's government, punishing the Ukrainian peasants for opposing the collective farming which was forced upon them. Conditions have

not changed even at the present time in Ukraine. Persecution of Ukrainian intellectuals, arrests and sentences of from 5 to 15 years in prison or in concentration camps and/or psychiatric institutions continues by the Soviet Government.

The late N. Polonska-Vasylenko, historian and professor of Kiev University and Dean of Ukrainian Free University in Munich, wrote of the courageous reign of Queen Olha in her article published in the *ABN Correspondence*, July 1969 the following excerpts: "Young queen Olha made her appearance on the throne and took to her frail woman's hands the administration of the largest state in Eastern Europe which stretched from Lake Ladoga in the north, to the Black Sea in the south, from the Volga River in the east to the Dnister River in the west. Queen Olha introduced to her people something new: her reign of peace, free of wars, her tremendous administrative activities, her provision to regulate finances, her brilliant diplomatic activity which set up relations with the two mighty empires of Europe, namely Emperor of Byzantium, Constantine VII, and Emperor of Germany, Otto I, and chiefly her baptism, which made possible these relations on an equal footing with Christian governments. All this makes Olha an exceptional ruler of the mid Xth Century of Ukraine—known only as the Kievan State."

She died in May 969 and was buried in the Christian rite. The church calls her Saint and an equal of the Apostles. Queen Olha's great-grandchildren became related with Royal families of France, England, Germany and Sweden. Queen Elizabeth II of Great Britain and Canada is related to Queen Olha as of the 34th generation.

Queen Olha reigned as monarch from the year 945 until 969.

FORUM - 1973

CHORNOVIL CHOSEN LAUREATE BY "FREEDOM HOUSE"

NEW YORK, N.Y. — Vyacheslav Chornovil, journalist, author of "The Chornovil Papers" and outspoken critic of the Soviet regime, has been chosen laureate by "Freedom House", according to Western European press services.

Chornovil was one of 32 current dissidents of the Soviet Union honored by the American based humanitarian organization.

Among the more prominent names included in the list of laureates are: academician Andrei Sakharov, world renowned writer Aleksandr Solzhenitsyn, mathematician Yuri Shekhanovich and Gen. Petro Hryhorenko. Yuri Galanskov, one of the founders of samvydav publications, was honored posthumously by the society.

The awards were symbolically accepted by Alexander Yesenin-Volpin, a one-time inmate of the KGB psychiatric asylums who in May of

Vyacheslav Chornovil

1972 left the Soviet Union.

Chornovil was arrested for the third time in January of 1972 and at a secret trial the following month he was sentenced to seven years in prison and five years of exile. In August of this year Chornovil was transferred to the Vladimir prison in the Russian Republic.

Помер Алєн Дерош

Ален Дерош, французький автор жидівського походження, відомий українцям як оборонець пам'яті Симона Петлюри, помер після довгої недуги 20 вересня ц. р. в Парижі. Автор кількох історичних праць про нацизм і німецьку кампанію на сході Європи. Алєн Дерош (правдиве прізвище Александр Роземберг) народився у 1905 р. в Одесі, де його батьки мало що не впали жертвою погрому, організованого військами Денікіна. Після захоплення міста більшовиками, виїхав до Франції. Завжди тужив за Україною і респектував український народ. Його книжка «Українська проблема і Симон Петлюра» появилася французькою й англійською мовами. Алєн Дерош співпрацював з українським французькомовним «Л'Ест Європейєн».

МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ ПОЖЕРТВ НА БІБЛІОТЕКУ-МУЗЕЙ ім. С. ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ

Коли офіційно було відкрито ПЕРШУ Всеукраїнську Національну Бібліотеку-Музей на чужині, у світовій столиці — Парижі, в 1929 р. встановлено було, що місяць травень — роковини трагічної смерті сл. п. Головного Отамана Симона ПЕТЛЮРИ — місяць збірков пожертв. У цьому місяці кожний свідомий українець, кожна українська організація, інституція, установа чи українське підприємство, українські кредитівки повинні згадати пам'ять Нашого Національного Героя-Мученика і своєю даргою спричинитися до забезпечення, розбудови й розвитку Його Пам'ятника, яким є Несмертельний Монумент Симоніві ПЕТЛЮРИ — Бібліотека-Музей ЙОГО імені в Парижі.

Чуйність і більмо західної людини

З американської преси довідуємося, що відомий їхній коментатор В. Баклі опублікував у пресі заклик до міністра закордонних справ Кісінджера, щоб він вжив негайних і радикальних заходів в обороні переслідуваного советського письменника, лауреата Солженіцина. Баклі пише, що для врятування його від «розп'яття», потрібно довести до відома Москви заходи, що їх повинен застосувати уряд ЗСА.

«Якщо волос на голові Солженіцина буде пошкоджений, то тоді, поперше, ЗСА перервуть негайно всяку культурний обмін з СС-СР. Подруге, застосують суцільне ембарго, як вислів жалоби на час одного року, до всякого роду торговельних зв'язків з СС-СР та купна будь-яких товарів».

У добі відпущення й дружби з Москвою це явище відрядне, але воно дуже сумна ознака американського й західного суспільства. За Солженіцина заступаються вже тому, що він москаль, а подруге, ніби вже за надлюдину — нобілівського лауреата за літературу. Не сотні, а тисячі українців з високою освітою, між ними й великих вчених, запроторила Москва до концтаборів. Багато з них жорстоко закатувала.

Ідеться не про одну особу, оборону видатної людини, творця культури, а взагалі людини, її життя, її гідності, поглядів і свободи. Крім цього дуже важливе — кільком людям загрожує небезпека й смерть, скільки їх страждає від терору — і за що, за яку ідею?

Якщо з такого становища — а тільки таке правильне — підходити до внутрішньої політики московської компартії та її злочинів, то

"Beware the monster!"

CHICAGO SUN-TIMES, Tues. Feb. 12, 1974

Voice of the People

'Risky Russian business'

CHICAGO — Recently, 52 American businessmen met with the leader of Russia and signed agreements which tightened the trading ties of the two governments.

The firms represented will not be risking their own capital in the Russian ventures. Thru the Export-Import Bank of the United States, these businessmen "can get large sums of tax money in

the form of low interest decade-long payback period loans that are backed by the full faith and credit of the United States Government."

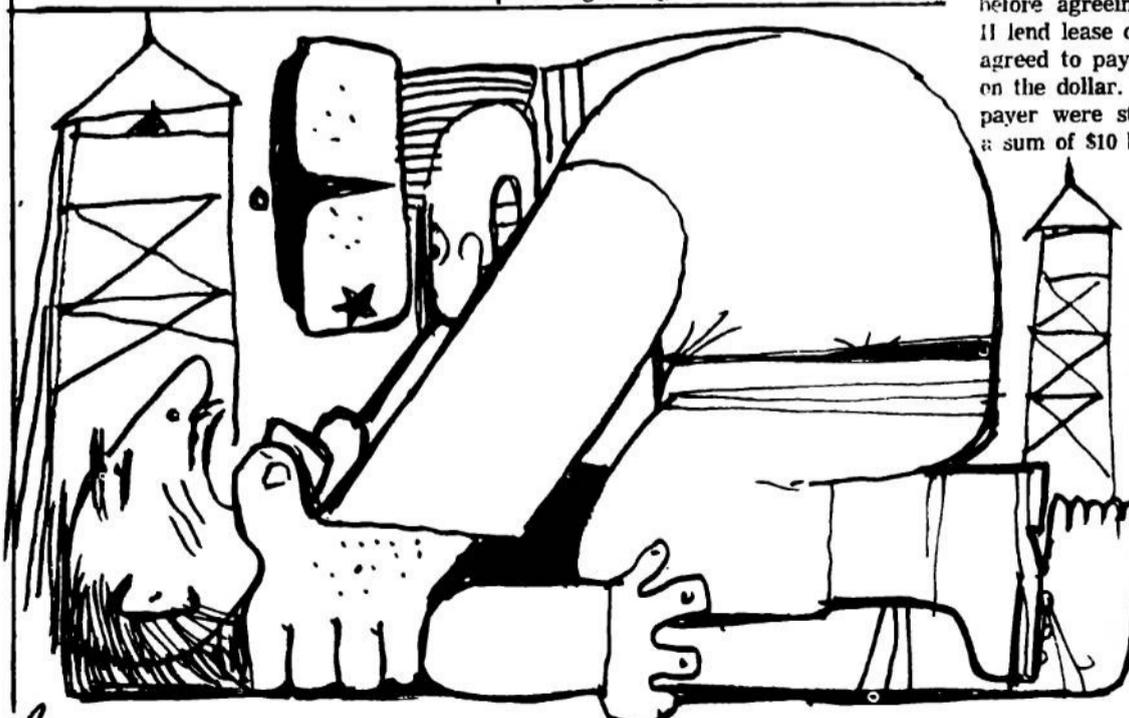
If a company's holdings in the Soviet Union are seized or nationalized, the American firm is guaranteed that its investment will be repaid with taxpayers' money.

A prime illustration of such credit dealings is that Russia waited 30 years before agreeing to pay its World War II lend lease debt of \$11 billion. It then agreed to pay at the rate of 6½ cents on the dollar. Mr. and Mrs. U. S. Taxpayer were stuck with the difference, a sum of \$10 billion.

Francis S. Kenton

Chicago Tribune

September 17, 1972

Солженіцин, а з ним Сахаров, хоч би і впали жертвами режимового свавілля, — крапля в морі, червоному морі людської крові невинних жертв.

Під цим поглядом Захід повинен би звернути особливу увагу на українців, бо з вістки у вільному світі, що в СС-СР є мільйон кацетників, впливало б, що з них українців є коло 800 тисяч. Так говорять колишні запроторенці, які дісталися на Захід. А скільки є ще по тюрмах, по психіатричних закладах...

І за що? Солженіцин і Сахаров критикують режим — перший за концтабори, другий — за брак демократії, терор. Мільйони українців згинули лише за те, що вони українці, а сотні тисяч запроторено до тюрем і концтаборів — за оборону української мови й культури.

За таку критику, як цих двох росіян, українців давно вже післяли б на той світ, або тортували б ціле життя, не випускаючи на волю. Українському професорові не дозволили б на таку поведінку, як Сахарова, а письменникові — на таку, як Солженіцинова. Москва для таких ворогів має дві мірки — іншу для москалів, а іншу для українців. Судовий присуд для українців здебільшого подвійний або потрійний. Та на тому ще не кінець — після відбуття покарання його знову поновлюють і так до кінця життя.

У 1933-34 рр. поповнила Москва нечуваний в історії злочин: вигубила штучним голодом 7 млн українських селян — та чи сумління західної людини відізналося? Чи уряд ЗСА або президент запротестували? — Ні. А тепер счиняють галас за одну особу.

Вже від років долітають через залізну завісу на Захід розпачливі голоси українських культурних діячів — письменників, мистців, науковців, інтелігенції, яких жорстоко здушує компартія. Вони побачили над своїм народом Дамоклів меч і б'ють на тривогу. В московській імперії відбувається страшне народодбивство.

А в той час президент ЗСА братається з найбільшими злочинцями, Гітлеровими двійниками, їздить до столиці Дантового пекла і лає дрізливо жebraчу торбу московського злочинного соціалізму.

Ми насправді не знаємо, що думати про західну людину, про західні уряди, про західну цивілізацію й культуру. Ми навіть не знаємо що думати про католицьку Церкву і про Ватикан. Ніхто не заступиться за наших мучеників і за наш народ, а навпаки, з гробокопниками України подружили.

Солженіцин заслугує, щоб стати в його обороні, але ж у порівнянні долі однієї людини до долі нації, це кричуща неспівмірність.

ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ Ф. Коваль

У СУДІ

— Ви не помітили, що обвинувачений під час танцю почав душити свою партнерку за горло?

— Помітив, але хіба можна знати, які нові фігури появилися в сучасному танці?

Кісінгер: — Це їх внутрішня справа..

[AP Wirephoto]

Invasion Protest

Londoner outside Soviet embassy in British capital carries sign linking Russian invasion of Czechoslovakia with that of Hitler's 1938 attack.

Безсоромні брехуни

Передана закордонним кореспондентам у відповідь на режимну наклепницьку кампанію проти нього з приводу книжки „Архіпелаг ГУЛаг” заява О. Солженіцина залишається в історії, як один з найправдивіших і найсправедливіших документів про злочинність тієї системи, що її встановив Ленін разом із Сталіним і що її продовжує утверджувати сьогоднішній Брежньєв із своїм КГБ. Відкриті і безстрашно, цитуючи ті чи інші напади і наклепи режимної пропаганди, О. Солженіцин виявив суцільну забриханість усього сьогоднішнього комуністичного режиму і встановлюваної ним системи, ствердив, що брешуть безсоромно усі совєтські режимні пресові й інформаційні органи — такі, як офіційний орган Центрального Комітету КПСС — започаткована ще Леніним під перфідною назвою — московська „Правда”, чи головна офіційна інформаційна установа — Телеграфічна Агенція Союзів Союзу (ТАСС), чи вквінци й навіть офіційний орган провідної і єдиної літературної організації в Союзі — Спілки Письменників СРСР „Литературная Газета”. Забриханою і злочинною назвав Солженіцин й сучасну „найбільш реакційну у світі” совєтську поліційну „службу безпеки”, що нею є КГБ.

Брехнею визначив Солженіцин твердження московської „Правди”, що у своїй книжці він дивиться очима тих, хто вішав революційних робітників і селян, стверджуючи що в книжці „Архіпелаг ГУЛаг” йде мова про муки і страждання тих, що їх розстрілювали і тортували органи НКВД, попередника сьогоднішнього КГБ. Брехнею назвав він режимні твердження, що злочини й народодивство п'ятох десятиріч совєтської влади уже засуджені режимом, заявляючи, що режим і його пропагандивні органи пройняті звирячим просто страхом перед розкриттям хоч би маленької частини правди про ці злочини і що режим навіть не спробував судити спрчинників цих злочинів — керівників, інквізиторів та донощиків. Безсоромною брехнею назвав Солженіцин також і наклепи „Правди”, що ві-

нібито порівнює совєтський народ до гітлерівських загарбників, стверджуючи виразно й відкрито, що ставив він знак рівняння між вбивниками з Чека-ГПУ-НКВД фашистськими вбивниками, не забувши при цьому й засудити жорстокі методи сьогоднішнього КГБ.

СВОБОДА.

'Beware of Soviets'

HOLLAND, Mich.—While it is to be hoped that the events of Mr. Brezhnev's recent visit to the United States herald a new era of truly "peaceful coexistence" between the United States and the Soviet Union, it remains sheer folly to accept this hope as certain reality.

The Soviet Union's long animosity toward the United States and her many recent actions to maintain and expand her power and influence both in Europe and elsewhere indicate strongly that indisputable proofs of Soviet goodwill are

needed before we place ourselves in a position where we may become victims of Russian duplicity.

The Soviet Union may regard this new era of supposed international good will as a splendid opportunity to milk out of a naive United States political, military, and economic concessions which will not purchase Soviet benevolence but only weaken us. The situation is too grave, the stakes too great, for us automatically to accept any appearance at face value.

Waclaw K. Bakierowski

Справедливі вимоги в справі Солженіцина

У відповідь на совєтську пропаганду проти Солженіцина, де називають його «запроданцем» і «зрадником», група дисидентів у СРСР написала звернення, у якому поставлено вимоги до уряду СРСР і до публічної opinio в усьому світі. Звернення підписали: А. Сахаров, Е. Боннер, В. Максимов, М. Агурський, Б. Шрагин, П. Литвинов, Ю. Орлов, священик С. Желудков, А. Марченко і Л. Богораз. Вони пишуть:

Десятки мільйонів невинних людей — комуністів і некомуністів, атеїстів і віруючих, інтелігентів, робітників і селян, людей різних національностей впали жертвою терору, що прикривається гаслами соціальної справедливості.

Ми вимагаємо:

1. Опублікувати «Архіпелаг Гу-

лаг» у СРСР і зробити його доступним для кожного громадянина.

2. Опублікувати архівні та інші матеріали, які дали б повну картину діяльності ЧК-ГПУ-НКВД-МГД.

3. Створити міжнародний громадський трибунал для дослідження зроблених злочинів.

4. Відмежувати Солженіцина від переслідувань і дати йому змогу жити на батьківщині.

Ми наперед відкидаємо намагання назвати міжнародно акцію збирання підписів під нашим зверненням вмішуванням у внутрішні справи СРСР, бо жертвами цього терору впали не тільки громадяни СРСР, але й сотні тисяч громадян інших країн. Правда про те, що сталося в СРСР, потрібна всім людям на Заході.

ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ

"We have no fuel shortage like those capitalist countries, eh, Comrade Brezhnev?"

The ABN Conference was opened on August 25th. President Yaroslav Stetsko delivered the opening address

ABN and EFC Conferences

ABN CORRESPONDENCE

Freedom for Nations! Freedom for Individuals!

To mark the 30th anniversary of its founding (November 21-22, 1943, in Zhytomyr, Ukraine), the Anti-Bolshevik Bloc of Nations (ABN) convened an international conference in London, Great Britain on August 24-27, 1973. The main theme of the conference was LIBERATION NOT CAPITULATION. The ABN Conference was held in conjunction with the conference of the European Freedom Council (EFC). Both conferences included closed and open sessions at Bonnington Hotel and a mass rally at Trafalgar Square on August 26th. Representatives of ABN branches in the following countries were present: Great Britain, United States, Canada, Australia, Germany, France, Spain, Belgium, Sweden, Denmark, and Italy.

Mr. K. Gliński reporting on activities of ABN Branch in Great Britain.

The press conference was followed by the opening of an exhibition prepared by Ukrainian, Lithuanian, Latvian and Czech students of Toronto, Canada. It dealt with uprisings in Ukraine, Lithuania, Hungary and Czechoslovakia, riots in various cities behind the Iron Curtain and concentration camps, organized famine, religious persecution, deportations and Russification in the Russian-subjugated countries. Mr. Yuriy Shymko (Canada) delivered the opening remarks. The exhibition was opened for the duration of the conference.

Closed session of the conference.

The reports on EFC activities were given by the following delegates: Prof. Dr. L. Lohrisch — Germany, Madame Suzanne Labin — France, Mr. Bertil Wedin — Sweden, Mr. Bunchuk — Byelorussian Liberation Front, Dr. S. Fostun — Association of Ukrainians in Great Britain, Mr. Watson — Anglo-Ukrainian Society, Mr. Don Martin — British League for European Freedom, Dr. Ante Bonifacic — Croatian Liberation Movement.

ABN Mass Rally at Trafalgar Square, London, August 26, 1973.

The mass rally in defense of persecuted and unjustly condemned was held on August 26th. Over 4000 persons assembled at Trafalgar Square, the heart of London, many of them carrying national flags and placards demanding the release from imprisonment of V. Moroz, I. Kalynets, Ye. Sverstyuk and other political prisoners, the withdrawal of Russian occupation troops from Ukraine, Byelorussia, Lithuania and other countries, their liberation from the Russian colonial yoke, as well as of Croatia and other Communist-dominated countries, an end to Russification, religious persecution and so forth. The sky was blue and the flags of the host country, the ABN, the EFC, Lithuania, Estonia, Latvia, Byelorussia, Ukraine, Georgia, Turkestan, Bulgaria, Hungary, Croatia and Rumania, of the free and the subjugated countries whose representatives participated in the conferences, fluttered in the wind.

Thousands of leaflets were distributed by young people in the course of the rally.

ЧИ ВИ ВЖЕ Є ПЕРЕД ПЛАТНИКОМ „ЕКРАНУ”?

U.S. GOVERNORS, MAYORS MARK UKRAINIAN INDEPENDENCE

By Halya Matkowsky

ROCHESTER, N.Y. — Ukrainians here celebrated Ukrainian Independence Day traditionally with a brief ceremony at City Hall on Tuesday, January 22, and the following Sunday night.

Tuesday morning at City Council Chambers, approximately 100 Ukrainians listened to the city's new mayor, the Hon. Thomas P. Ryan, proclaim the day as "Ukrainian Independence Day for all Rochesterians." Heads of civic and religious organiza-

tions surrounded the mayor as he read the proclamation, and TV cameras recorded the event for evening news broadcasts.

After the reading, Atty. William Andrushin, president of the local branch of the Ukrainian Congress Committee of America, shortly described for the mayor Ukraine's struggle for freedom and the persecutions undergone by her people today.

Then, downstairs on the front steps of City Hall, all those present assembled underneath the Ukrainian and

Rochester Marks Ukraine's "56"

Mayor Ryan presenting the Ukrainian Independence Day proclamation to William Andrushin, UCCA branch president, in the presence of representatives of Rochester's Ukrainian community.

СВОБОДА,

American flags flying side by side atop the masts.

Sunday evening, January 27, the concert was held at East Ridge High School. The

program opened with "Surma" men's choir singing the Ukrainian national anthem. The choir then offered two songs from its large repertoire.

З ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ В ЧІКАГО

З НАГОДИ РОКОВИН 22 СІЧНЯ
ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК — 3 ЛЮТОГО 1974

„Ще не вмерла" в Рочестері

Чи буде 22-го січня в Рочестері? Чи новий посадинок продовжить 20-літню традицію і підпише прокламацію, визнаючи 22-го січня Днем Української Незалежності? Такі питання відгукувалися по Рочестері.

Український прапор вивішений на будинку Міської Управи („Ситі гол") дав різну відповідь. В „Кансел чеймберс", в присутності наших трьох парохів, зібралася численна українська громада.

По обох сторонах підвищення, де посадинок Томас Раян підписував прокламацію Незалежності України, стояли почесні стійки Пласту, Сума та інших українських організацій з прапорами. Блищали ясні світла телевізійних апаратів а мікрофони підсувалися ближче, коли посадинок вручав підписану прокламацію голові УККА, В. Андрушину. Зодягнена в сукніт під розі. Трка Климоцько вручила посадиноків з гербом розі, графуючи ч

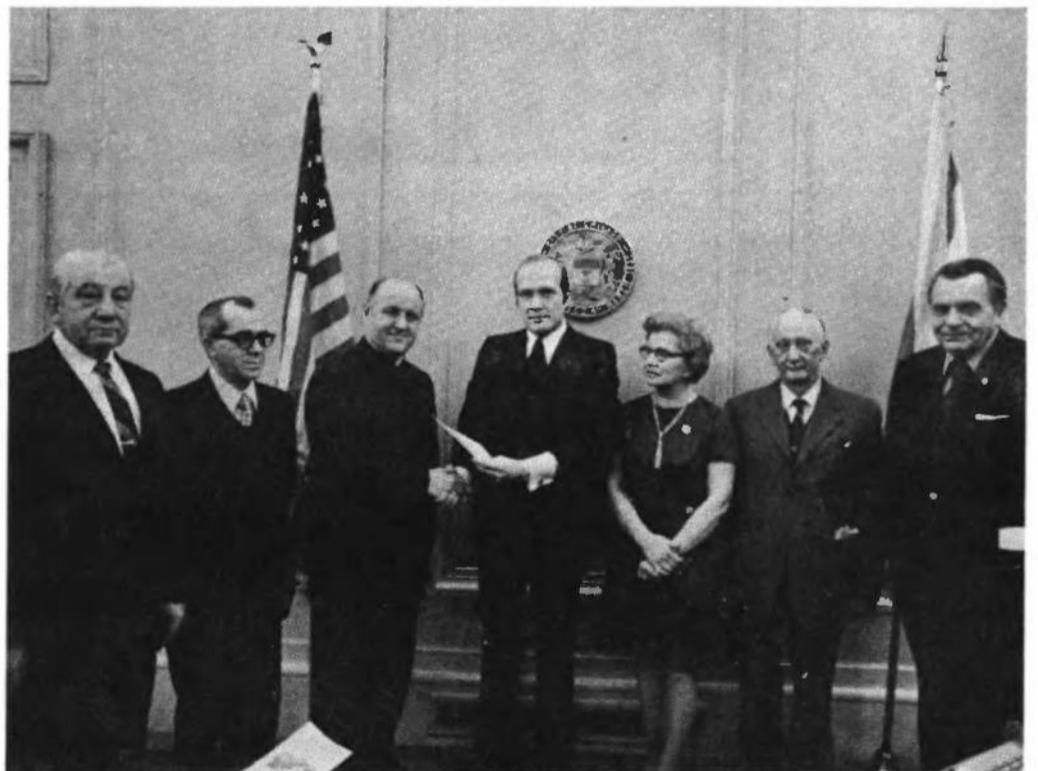
йому за вислід виборів. Отці парокси та прѣдставники організації стали з посадинок до спільної знімки. Із стін залі гляділи на нас портрети колишніх рочестерських посадиноків.

Опісля п. Андрушин пояснив посадиноків та публіці значення 22-го січня, з'ясувавши нашу боротьбу за незалежність.

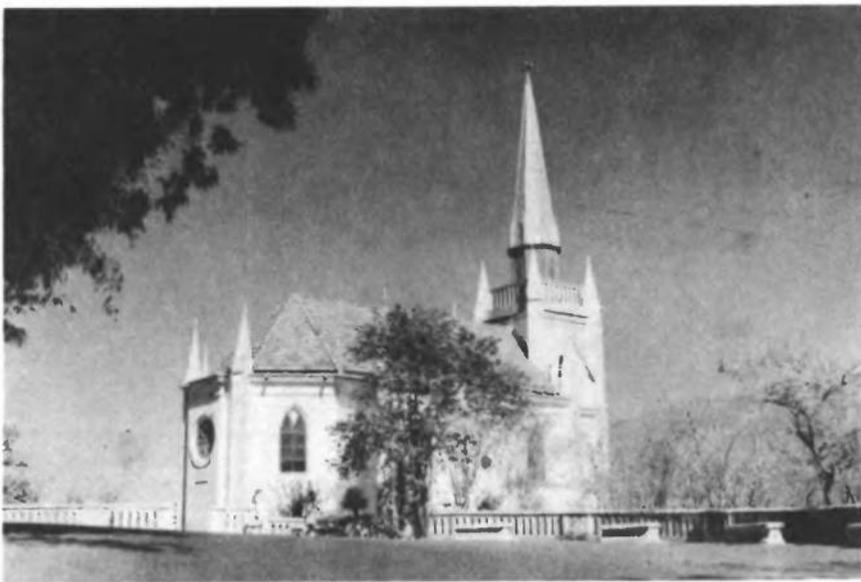
Новий посадинок похвалив нашу громаду і признався, що більше навчився про Україну за тих кілька хвилин, чим за 16 літ, як студент в школі.

Добре закутана громада (бо зимно) вийшла з посадинок на сходи „Ситі гол" до спільної знімки. Буличний рух стримано — прохожі дивувалися, що це таке відбувається. Миський фотограф виліз на авто, щоб зловити на фільмі принаймі більшу частину громади. А над нашими головами, українським і американським прапором хвилював вітер.

Ігор Юрій Павліско

В канцелярії посадиноків міста Чікаго, його заступник П. Кенсен вручає о. крилошанинові Маріянові Бутринському, настоятелю собору святих Володимира й Ольги (17 січня 1974 р.) грамоту проголошення 22 січня УКРАЇНСЬКИМ ДНЕМ з нагоди відзначення роковин самостійности й соборности України. На світліні бачимо також присутніх під час церемонії вручення: голову й секретаря ЛАУП-Філії УККА в Чікаго пп. Т. Шпікулу й мгра. В. Ничая, та паню М. Шпікулу, Ю. Горалевського і М. Драганчука.

Українська католицька церква у Каракасі.

(УПБ, Рим) — З Венесуелі прийшла сумна вістка, що 19 січня 1973 року в Каракасі помер о. д-р Павло Хрущ.

Народився 1899 р., ієрейські священства одержав у 1930 р. Покійний був учнем проф. Степана Томашівського. Був довголітнім завідателем і парохом церкви св. Норберта в Кракові (1930-1944) і про свою парафію написав працю: «Початки української греко-католическої парафії і церкви в Кракові». До цієї парафії належали такі повіті: Вадовичі, Мисленічі, Мелец, Домброва, Тарнів, Пільзно, Бохня, Велічка, Освенцін, Живец, Бяла, Тешин, Бельсько, Бжеської Хшанів. Парафія існувала вже від 1784 р. і мала звичайно 4 000 вірних — з того половина жила у Кракові. Деякий час вона була залежна безпосередньо від галицького митрополита, а останньо від перемиського єпископа. Деякі її парохі були й професорами краківського університету, як наприклад: о. Ф. Кудревич (1797-1834) — походив із Київщини, у 1808 р. став професором, а в 1819 р. навіть віце-ректором; о. Л. Лаврисевич (1834-1854) — був професором пасторальної теології, а в 1843 році став ректором цього ж університету; о. Осип Ченлончакевич (1867-1883) — професор і декан теологічного факультету краківського, а раніше львівського університету. Крім парохів, професорами краківського університету були: Ю. Дрогобич (1488), Ст Томашівський, Б. Лепкий, І. Зілінський.

Смерть Ростислава Єндика

В п'ятницю 15. лютого 1974 року ненадіно помер в Мюнхені на 68 році життя д-р Ростислав Єндик, видатна і при тому оригінальна постать українського еміграційного життя. Протягом останніх років він всі свої сили віддавав культурно-громадській діяльності. Був ректором Українського Технічно-Господарського Інституту і на цьому пості розгорнув широку видавничу діяльність, організуючи відповідні фонди. Крім того він був головою Дому Української Науки, в якому приміщувалися Український Вільний Університет і УТГІ, а також останнім часом заангажувався в політичне життя, увійшовши в склад ВО УНРади, хоч насправді як письменникові та публіцистові — політика була для нього чужа. Цим теж можна пояснити, що він уже давніше відійшов від націоналістичного руху.

Широку популярність в Зах. Україні Ростислав Єндик здобув собі ще до другої світової війни своєю літературною діяльністю. В той час він видав декілька добрих збірок

бл. п. д-р Ростислав ЄНДИК

Отець д-р П. Хрущ посвячує паски на Великдень.

500 душ. Своєю ревною душпастирською працею здобув собі прихильність місцевого уряду й архієп. кард. Кінтера. В 1966 р. в Каракасі створено українську католицьку парафію, якої парохом став о. д-р Хрущ, що робив старання, щоб побудувати там власну церкву.

Водночас о. д-р Хрущ провадив інформативну акцію про Україну у венесуельській пресі, зокрема в таких газетах, як «Ель Національ», «Ель Універсаль», «Ультімас Нотіціяс» і «Ля Релігійон».

За ревну працю о. Павла Хруща відзначив Почесним Крилошанином ще 1941 року ісповідник віри Йосафат Коциловський — перемиський єпископ.

Українці католики з Каракасу, повідомляючи про смерть і похорон свого пароха, писали: «А у нас Церква — це одинокий центр збереження не тільки нашої віри, але також і національності, бо громадське життя дуже слабе. Немає української школи, ні курсів українознавства».

Похоронив його о. д-р Дмитро Блажейовський з Гюстон, Тексас (ЗСА).

(Для всіх даних використано книжечку д-ра Степана Божики п. з. «Українська католицька парафія і церква св. Норберта в Кракові», Лювен, 1959).

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ГОЛОС

Українці у Венесуелі

кий, В. Кубійович.

У Кракові спершу існувало християнство слов'янсько-візантійського обряду, і було там 16 церков того ж обряду. «Перші наші церкви — писав у своїй праці о. д-р Хрущ — (крім катедри на «Скалці») існували на Вавелі. Найстаршою була ротунда — відкрита під час останньої реставрації замку. Саме її будова свідчить про візантійський характер. Далше церкви: св. Юрія й св. Михайла... Історики здогадуються, що костюл Збавителя на горі т. зв. Сальватор (Звежинец) був колись церквою східного обряду під покровом св. Преображення... Найбільше відомостей залишилось про церкву Воздвиження Чесного Хреста, що стояла на Слов'янській площі... і була побудована в половині IX віку... Крім тих церков існували ще приватні каплиці на Вавелі, які мали український (староруський) характер... Всі вони мали українську розпись...»

У Кракові (починаючи від 1491 р.) друковано перші українські книги кирилицею: «Октоїх», «Часословець», «Тріюдь посна» і «Тріюдь цвітна».

Після закінчення другої світової війни о. д-р П. Хрущ виїхав до Венесуелі і замешкав у столиці Каракасі, та від самого початку опікувався українцями католиками, яких було там коло 2 250, а в самому Каракасі коло

поезії, і особливо новель. Проте бурхливі воєнні роки, відірваність від рідного ґрунту якось притупили вістря його письменницького пера. Він присвятився більше публіцистиці, був довгі роки, аж до часу, коли став ректором УТГІ, співробітником різних українських газет.

Райдужно заповідалася також і його наукова кар'єра. Він після закінчення студій антропології у відомого львівського професора Чекановського, став його асистентом, проте на перешкоді знову стала війна, потім невідрадні еміграційні обставини і таким чином Ростислав Єндик відірвався теж від своєї спеціалізованої наукової ділянки.

З Ростиславом Єндиком відійшла від нас людина сповнена специфічною оригінальною індивідуальністю. Не зважаючи на те, що він відійшов від світу Музи, своїм характером він залишився до кінця свого життя божестом, який трактує усі прояви життя крізь «прижмурене око», з якоюсь поблажливою півусмішкою. Часом він намагався «оміщанити» стиль свого життя, але насправді це йому ніколи не вдалося, він завжди залишався собою і саме це приваблювало до нього його приятелів, до яких на-

о. др Павло Хрущ.

лежить і автор цих рядків. Всі ми, ті, що його ближче знали, з глибоким смутком прийняли вістку про його передчасну смерть.

Ukrainian Published In France

Prison Narrative Details Repression

By ANNE VAHL
Agence France-Presse

PARIS — An autobiographical narrative of Soviet prison camp life entitled "The Cataract," by Ukrainian writer Mikhailo Ossadshy, has just been published here in French. It reveals for the first time the scope of the 1965 repression of Ukrainian intellectuals.

Up to now, little information had reached the West concerning the wave of repression against Ukrainians charged with "bourgeois nationalism."

THE AUTHOR, a professor at the University of Ivov, was a member of the Communist Party from 1962 to 1965. He was arrested in August of that year and tried in secret in April 1966 for "anti-Soviet agitation and propaganda" for which he spent two years in the Yavas camp in Mordavia.

Mykhaylo Osadchy

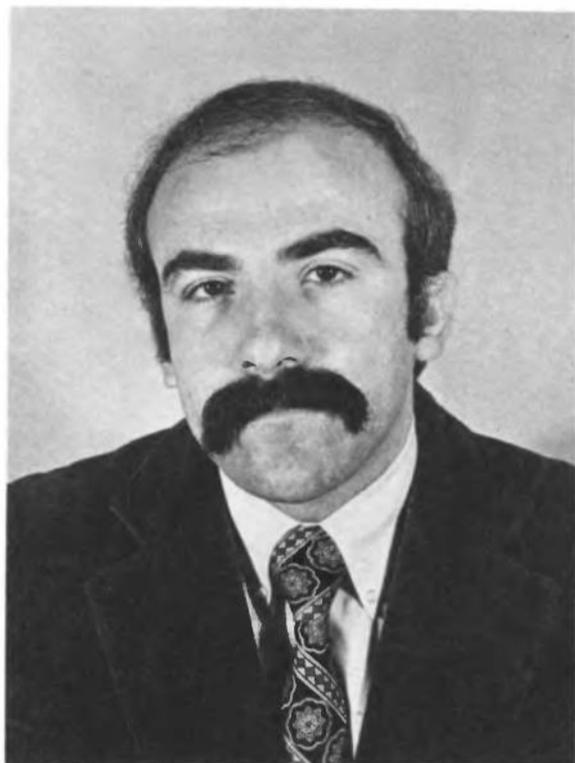
He was arrested a second time in January 1971 and sentenced in November of the same year to seven years of prison camp and three years of dehortation — a sentence he is still serving.

Ossadshy's account discloses that a large proportion of the inmates of the camps in Mordavia are Ukrainians serving sentences for "anti-soviet activities."

The author mentions the names of a number of Ukrainian intellectuals brought to trial in 1965 and 1972, among them Ivan Dzyuba, Panass Zalyvakha, Ivan Drach and Vyacheslav Chornovil. He adds that citizens of the Baltic states accused of "nationalism" are undergoing the same persecutions.

OSSADSHY denounces various judicial abuses, especially the practice of trying defendants in secret, contrary to provisions of the Soviet penal code. He also exposes the practice of bringing pressure on prisoners through members of their families.

The Miami Herald — 4-B Tues., Feb. 12, 1974

Борис Антонович
Atty. Boris Antonovych

У найближчих загальних виборах, які відбудуться 5-го листопада ц.р., українська чикагська громада матиме нагоду — за останні тридцять літ тільки другу — підтримати на вищій політичній пост одного із своїх провідних діячів. Республіканська партія виставила кандидатуру молодого українського адвоката Бориса Антоновича на пост Іллінойського стейтового сенатора із 19-го району.

Борис Антонович — син відомого українського діяча, редактора журналу „Екран” і колишнього довголітнього директора Школи Українознавства Учительської Громади в Чикаго проф. Адама Антоновича. Сам молодий адвокат був активним в Пласті і в студентських організаціях. Закінчивши студії, д-р Антонович відкрив адвокатську канцелярію, зорганізував першу українську кооперативну забезпечувальну агенцію і включився з ентузіазмом в українське громадське життя. Д-р Антонович належить до Американсько-Українського Республіканського Товариства та є заступником голови Українського Інституту Модер-

ного Мистецтва.

19-ий законодавчий район охоплює частину Чикаго, і який поважний відсоток населення є українського походження. Тут при Чикаго Євеною знаходяться найбільші українські церковні і громадські осередки. Республіканська партія, виставляючи д-ра Бориса Антоновича, взяла під увагу не тільки його особисті дані, але й досі нерозвинений потенціал політичний цієї, однієї з найгустіше заселеної українцями в цілих ЗСА, української громади.

Хоча д-р Антонович конкурента в республіканських виборах 19-го березня не має і тим самим має запевнене місце в загальних виборах 5-го листопада ц.р. 22-го січня 1974 року створився Ініціативний комітет для вибору д-ра Бориса Антоновича до Сенату стейту Ілліной та вже організується Громадський комітет.

На республіканському списку з іншого району Чикаго також кандидатиме інж. Олекса Забродський на члена Конгресу ЗСА.

М. Г.

Boris Antonovych Runs For Illinois State Senate

CHICAGO, Ill. — Atty. Boris R. Antonovych, a well known Ukrainian community activist here, has announced his bid for and Illinois State seat.

Atty. Antonovych, a candidate for the Republican Party nomination, is the first Ukrainian to campaign for public office. Registered voters should cast their ballots

during the GOP primaries Tuesday, March 19.

A committee working for the election of Atty. Antonovych has called on all area Ukrainians to support the young Ukrainian attorney in his bid for State Senator.

This is the first time that an American of Ukrainian descent is running for this office in Illinois.

Zabrosky

«Конкурент Солженіцинові»

Ми вже згадували про появу потрєсаючої книги М. Осадчого «Більмо» у французькому перекладі Каліни Угрин («Катаракт», Е-во А. Фаяр у Парижі). Книга вже знайшла свій відгук. В нотатці про нові книжки її згадав «Ле Монд», відмітила Агенція Франс-Пресс у своїх комунікатах. Найбільший бельгійський щоденник «Ле Суар» (Брюссель, 19.2.73) пише:

Bohdan Futey

CLEVELAND, O. — Atty. Bohdan Futey, UNA Supreme Advisor and Ukrainian community activist, has announced his candidacy for the U.S. Congress from Ohio's 23rd District. Although he is a Republican, he is running as an independent.

Atty. Futey's candidacy is supported by the American Nationalities Movement of Ohio, the organization which originally proposed the idea to him. He is executive secretary of this ethnic umbrella organization.

In the Thursday, January 24th edition of the Sun-Herald, Atty. Futey, a 35-year-old lawyer, said, "I don't consider myself exclusively an ethnic candidate, but I feel that ethnic people are entitled to better representation and need to be heard."

In his college days, Atty. Futey, a graduate of Case Western Reserve University and the Cleveland Marshall Law School, was active in the Ukrainian student movement. He was president of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America and of the World Conference of Ukrainian Students. He also holds positions on the Executive Board of the Ukrainian Congress Committee of America, the Secretariat of the World Congress of Free Ukrainians, and the TUSM Alumni.

Announces Bid For Congress

БОГДАН ФУТЕЙ ОЧОЛИВ КОМІТЕТ ДВІСТІРІЧЧЯ ЗСА У КЛІВЛЕНДІ

Клівленд. — Згідно з рішенням Крайового Комітету двістіріччя ЗСА Клівленд належить до воєни американських міст, які будуть господарями ювілейних святкування. Посадник Клівленду Ралф Перк політомив, що для розпланування і проведення святкування в 1976 році твориться місцевий Комітет двістіріччя, директором якого він назначив д-ра Богдана Футея, асистента місцевого прокуратора і голову Програми відшкодувань для робітників. Б. Футей одержав рангу члена міської ради і підлягає безпосередньо посадникові міста. Незалежно від цього призначення, д-р Б. Футей зголосив свою кандидатуру на конгресмена з 23-ої виборчої округи в Клівленді. Його кандидатуру підтримують різні національності, об'єднані в Американському Рухові Національностей, що його очолює посадник Клівленду Ралф Перк. Б. Футей кандидус як „незалежний кандидат” на звільнене місце республіканським конгресменом В. Міншелем. Д-р Богдан Футей належить до молодого українського покоління в ЗСА, яке бере активну участь в загальноамериканському і

Д-р Богдан Футей
Atty. Bohdan Futey

українському громадському житті. В Клівленді він є головою відділу УККА і одночасно є одним з заступників президента Президії Екзекутиви УККА. Д-р Б. Футей є активним в рядах Українського Народного Союзу, де є радним в Головному Уряді. За студентських своїх часів він був головою Союзу Українських Студентів Америки та Президентом ЦЕ-СУС, репрезентуючи українське студентство на форумі Секретаріату СКВУ, а тепер є членом Управи Сеньйорату TVCM. СВОБОДА,

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ УКРАЇНСЬКИХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ АНСАМБЛІВ

(СУБ) З ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Ensembles, Soloist
from England

Set For Tour of U.S., Canada

Репрезентативний хор "Гомін" на святкуванні 20 ліття Союзу Українців у Великій Британії. Диригент п. Я. Бабуняк.

Чоловічий хор „Гомін“

Репрезентативний хор Союзу Українців у Великій Британії, «Гомін» у цьому році відзначає 25-річчя свого існування. За ті роки «Гомоном» диригували на зміну два музикально обдаровані диригенти, Євген Пасіка і Ярослав Бабуняк.

Хор «Гомін» заснований в 1949 р., яким короткий час провадить Я. Бабуняк, а вже рік пізніше Євген Пасіка, який, між іншим, був від 1948 р. диригентом хору «Бурлаки».

У 1951 р. хор бере участь у Міжнародному фестивалі у Лянгохлен (Валія), де здобуває 2 місце поруч визначних хорів з цілого світу. Наступні роки 1952, 53 і 54 у цих же фестивалях «Гомін» здобуває 2 рази дві нагороди та інші відзначення на фестивалях Единбургу, Лондону, Кембріджу і т. д. Хор репрезентує на протязі років українську пісню у знаменитому виконанні. У 1960 р. співає у найбільшій залі Лондону в присутності членів королівської родини. Бере участь у концертах організованих з рамени «Об'єднаних Націй» (допомоги біженцям), у яких збирає колосальні успіхи і похвали, передовсім від чужинців.

Після успішних 13 років диригентури «Гомоном» — проф. С. Пасіка виїжджає до Америки.

Хор знову перебирає Я. Бабуняк, який зрештою під час відсутності проф. Пасіки завжди провадив хором.

Під керівництвом Я. Бабуняка хор далі інтенсивно працює і рік пізніше на Міжнародному фестивалі у Лянгохлен здобуває першу нагороду з рук княжної Маргарети (сестри королеви), що була захоплена чаром українських пісень. Англійська преса повна похвал українській пісні та її виконавцям. Далі слідує виступи на фестивалях у Монтре, Швейцарії, де хор здобуває 1 і 2 місця, а далі концертне турне у Бензбергу, Кельні,

юзу Українців у Великій Британії. Диригент п. Я. Бабуняк.

Народний балет „Орлик“

Мюнхені, Парижі і т. п. Десятки виступів на своїх і чужих сценах. Варто відмітити, що Ярослав Бабуняк є також співаком-бандуристом і 1964 р. здобув 1 і 2 місце у Лянгохлен за гру на бандурі і спів. Тепер він виключно присвячує увесь час диригуванню.

За чверть століття хор «Гомін» зробив велику пропагандивну працю для української культури. Ця вельми заслужена мистецька одиниця в Європі завдячує свій успіх у першій мірі наполегливим і повністю відданим українській пісні диригентам професорові Євгенові Пасіці та маестрові Ярославові Бабунякові, і, очевидно, хористам.

Хор доповнився тепер молодими голосами і має 55 співаків та є в найкращій своїй формі. З 1964 р. постійним акомпаніатором «Гомону» є Вілям Джонс, валієць, який є залюблений в українській пісні.

Для належного відзначення 25-річного Ювілею «Гомону», Союз Українців у Великій Британії спонзорує концертне турне до Америки і Канади, цієї визначної мистецької одиниці. «Гомін» виступить в українських громадах Північної Америки між 16 та 31 березня 1974 р. у таких містах: Монреаль 16 березня, Торонто 17. 3., Гамільтон 19. 3., Бофало 20. 3., Рочестер 21. 3., Сиракузи 22. 3., Філадельфія 23. 3., Нью-Йорк 24. 3., Йонкерс 26. 3., Піттсбург 27. 3., Клівленд 29. 3., Дітройт 30. 3. та двічі у Чикаго — 31 березня ц. р.

Маємо надію, що українці Канади і Америки масово відвідають концерти заслужених українських європейських ансамблів (понад 80 виконавців), і тим самим засвідчать свою любов до українського мистецтва та зрозуміння великого завдання, яке має перед собою українська культура.

„Орлик“

«Орлик» є репрезентативною мистецькою одиницею, Союзу Українців у Великій Британії. Заснував цей ансамбль покійний маестро Петро Дністровик 1949 року, даючи йому назву «Орлик» від гетьмана Пилипа Орлика.

При інтенсивній праці за декілька років «Орлик» вже втішається великими успіхами. Точність і граційність у танцях здобувають йому 4 рази чемпіонат міжнародних фестивалів, у Айтсфоді, Лянгохлені, і багато інших нагород. Наприклад, у Лондоні в королівській залі Альберт-Гол (12 виступів), далі виступи в телевізії і т. п. Крім виступів на фестивалях у Великій Британії, «Орлик» бере участь з великим успіхом у фестивалях Ніци, Флоренції, Мадриду, Мюнхену і т. д., одержуючи срібні чаші та різні нагороди. Більш, як 50 європейських

Хор св. Варвари під час виступу в найбільшій залі Відня "Штадтгалле" дирижує проф. Андрій Гнатишин.

БАСОВИЙ КВАРТЕТ У ВІДНІ

У Відні заснувався новий вокальний квартет під назвою "Український Бас-Квартет", який здобув уже собі признання своїми виступами серед української і чужиницької публіки. Квартет співає українські народні пісні в обрібці українського композитора та диригента при церкві св. Варвари у Відні, проф. А. Гнатишина.

Члени квартету це молоді віденські Українці Ігор Тарко, Генрик Штайнгаген Борис Ямінський і Григорій Савка.
СВІТЛО, ГРУДЕНЬ, 1969

УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ У ВІДНІ

Рідкісною і тому радісною подією є українське весілля у Відні. 17. січня 1974 р. відбулося тут вінчання двох молодих українців Генриха Штайнгагена /член відомого бас-квартету "Тарас Бульба"/ і Марусі Квіт з Квівленду /краянина весільного торту.

був він сюди 1920 р. в листопаді.

Його першим завданням було не тільки добиватися від канадського уряду легізації політичних змагань Західноукраїнської Народної Республіки та суверенності українського народу на його землях, а й одержати від українців Канади матеріальну допомогу для цих змагань і, зокрема, для Українського Червоного Хреста.

Правда, вже й до приїзду проф. І. Боберського діяв у Канаді Український Червоний Хрест (УЧХ), але в 14

ньому був своєрідний дво-поділ. До того часу УЧХ близько співпрацював з "Українським горожанським комітетом", а існувала ще "Українська Народна Рада", яка покищо стояла осторонь. Ів. Боберський, що мав добрі зв'язки з обома установами: Українським канадським горожанським комітетом та УНРадою, скоро добився того, що була створена ексекютива. Червоного Хреста, яку названо Центральним комітетом. У тому комітеті працювало 120 членів. Діяльність Українського Червоного Хресту ХІІ. "ЕКРАН" ч. 73-74, СІЧЕНЬ-КВІТЕНЬ 1974.

О. Олесь
Тільки той досягає мети, хто іде,
Тільки той, хто горить, не згоряє,
Стеле килим для нього життя молоде,
Смерть вінок йому вічний сплітає.

В ЧІКАГО ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ БОЙКІВ

В дружній атмосфері і з моральним успіхом пройшла третя з черги зустріч Бойків у Чикаго, яка відбулася в неділю 3 березня 1974 р., в год. 5-й по полудні, в залі Осередку СУМА ім. М. Павлушкова, улажена Відділом Т-ва „Бойківщина“

Перша частина програми присвячена була для відзначення 100-річчя народин проф. Івана Боберського, учителя руханки, організатора сокільського руху і виховника молоді, то ж зміст її був поважний.

Ілюстрований допис зі зустрічі Бойків постараємось вмістити в чоговому числі "ЕКРАНУ". З доходу призначено 75 дол. на бойківські видання і 75 дол. на пропам'ятну сокільську книгу.

та та Центрального комітету — це одна з найближчих сторінок української історії в Канаді.

Центральний комітет працював з подвоєною енергією і до двох років зібрав для Українського Червоного Хреста понад 50 тисяч дол. Як на ті часи, це була велика сума. Центральний комітет розгорнув був також протестну дію в користь українського народу, зокрема протестував проти терористичної політики польського уряду на західноукраїнських землях. Завершенням протестних мані-

фестацій у Канаді був імпозантний похід бл. 10 тисяч населення у Вінніпегу 22 квітня 1922 р. Була це найбільша маніфестація українців Канади, яка взагалі до цього часу відбулася в цій країні.

Рушієм цього діла був проф. Іван Боберський. Він причинився до того, що в час розпаленої міжцерковної боротьби в Канаді настав мир серед українців; всі працювали для однієї великої справи: допомогти батьківщині у вирішальну годину.

д-р М. Марунчак

В СОТІ РОКОВИНИ НАРОДИН

Богдана Лепкого

ВИСТАВКА ПРАЦЬ БОГДАНА ЛЕПКОГО

З ПОЯСНЕННЯМИ д-ра РОМАНА СМІКА

Неділя, 30-го вересня 1973 -

З ініціативи Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чікаго українська громада чікагської метрополії відзначила соті роковини народження видатного письменника, критика й історика літератури, вченого та громадсько-суспільного діяча, Богдана Лепкого

Бажанням ініціаторів чікагських святкувань було показати місцевій громаді всі сторінки письменницької, мистецької, наукової та громадської праці Богдана Лепкого. Це завдання в значній мірі сповнило виставка, де зібрано книги, малярські картини та чимало документів з його особистого життя і громадської дія-

льності. При активній допомозі з боку родини поета, а зокрема завдяки заходам д-ра Романа й Лідії Смиків, ця єдина в своїм роді виставка охопила всі аспекти діяльності ювілята. Крім численної участі старшого громадянства, виставку оглянула також молодь українознавчих шкіл „Учительської Громади” та собору св. Володимира УПЦА. Завдяки поясненням письменника-педагога Романа Завадовича молоді відвідувачі виставки могли створити в своїй свідомості світлий образ того ще як слід не оціненого в нас творця слова, що своїми носталгічними творами більше ніж хтонебудь інший,

достоївся до почувань і настроїв нашої еміграції, але дав теж сильні зразки громадянської лірики.

Українські радіопрограми в Чікаго значною мірою причинилися до популяризації імені й заслуг Богдана Лепкого.

На закінчення святкувань відбулася святкова академія на честь поета.

З виставки матеріалів про Богдана Лепкого в Чікаго. Сидять (від ліва): пані Лідія Смик, Роман Завадович, пані Софія Лепка, Микола Денисюк і пані Євгенія Матла. Стоять (від ліва): Роман Кецала і Дмитро Грушецький. Праворуч група молоді школи українознавства „ОВИД”

Богдан Лепкий у своїй робітні в Берліні.

Учительська Громада Українських Середніх Шкіл у Станіславові.

Сидять зліва: д-р Сава Никифоряк, проф. Микола Лепкий, д-р Іван Рибчин, проф. Олександр Бойцун, проф. Олег Целевич. Стоять: проф. Ілля Никифорук, проф. Музичишин.

Ювілей Б. Лепкого, Березани, грудень 1932 р.

Зправа: о. сов. В. Дубицький, Б. Лепкий, Тетяна Лепка-Юзьвяк, Олександра з Кузелів Лонкевич, Євгенія Лепка (дочка), Ростислава з Кузелів Смик, Олександра Лепка, дружина Богдана; Наталія Лепка-Данилевич, о. П. Смик.

CENTENNIAL OF THE BIRTH OF BOHDAN LEPKYJ
(Nov. 9, 1872 — July 21, 1941)

Bohdan Lepkyj - prominent Ukrainian cultural worker and ambassador of this culture abroad, lyrical poet, author of short stories and novels about the life of his people. He is especially known for his tetralogy about the fight of Hetman Mazepa and his ally, King Charles XII of Sweden, for Ukraine's independence from Russia. Professor Lepkyj was also known as a memoirist, scientist, distinguished literary critic, painter, noted orator, and a teacher of love and loyalty to his beloved Ukraine in her struggle for independence.

Берлін-Ванзе 1924.,
Богдан і Олександра Лепкі в оточенні рідні та приятелів.

Вісті Українського Літературного Фонду ім. І. Франка в Чикаго

Пригадуємо, що Правління Українського Літературного Фонду ім. І. Франка в Чикаго, Ілл., як вже було подано давніше, проголосило Четвертий Літературний Конкурс на найкращі літературні твори, друквані в 1970-73 рр. Перша нагорода — 1,200 дол., друга — 800 дол., а третя — 400 дол. Також визначено нагороди письменникам за твори для дітей і молоді. Перша нагорода виносить 500 дол., друга — 300 дол. і третя — 200 дол.

Автори, які беруть участь в Конкурсі мали надіслати для членів журі по 8 примірників своїх творів призначених на Конкурс. Твори видані в роках 1970-72, письменники мали прислати до кінця 1972 р., а твори видані в 1973 році мали бути прислані до кінця 1973 р. Однак на прохання деяких письменників, Правління Літ. Фонду продовжило рішення зголошення творів на Конкурс за 1973 рік до кінця березня 1974 р. Роздача нагород відбудеться під кінець цього року.

Літературне журі: Правління Літературного Фонду запросило до Комісії журі сімох літературознавців, які прийняли на себе обов'язки оцінити надіслані твори. Вони працюють у такому складі: Д-р Гр. Лужницький, мгр. М. Гарасевич, проф. Г. Костюк, д-р М. Кушнір, письм. д-р І. Качуровський, мгр. А. Стебельська і мгр. Ю. Стефанік. Журі Четвертого Конкурсу очолює проф. Гр. Лужницький. Головою журі другого і третього Конкурсів був проф. К. Біда з Оттави. Журі першого Конкурсу очолював бл. п. проф. В. Радзикович.

Правління Літературного Фонду працює на основі затвердженого правильного. В склад Правління входять: проф. А. Антонович — голова, д-р В. Помірко — заст. голова, п-і Р. Турянська — секретар, мгр. М. Турянський — фін. референт, мгр. Р. Кецала — касієр, ред. М. Денисюк — організаційно-пресовий референт. Члени Правління: дир. О. Плешкевич, д-р Р. Кобилецький, мгр. В. Нічай і проф. В. Іващук. В склад Ради Літ. Фонду входять: д-р Ф. Ткачук, дир. Р. Мищик і мгр. Б. Школьник. Членами Контрольної Комісії є: інж. Б. Білинський, дир. О. Дацко (вже покійний), і проф. М. Зарицький.

Наш Фонд заснований з ініціативи письменника Т. Курпіти, існує від 1956 р. Українське свідоме громадянство, його фінансові установи: Каса „Самопоміч“ і Спілка „Певність“ та інші Товариства співпрацюють з Літературним Фондом, складаючи свої пожертви на нагороди. Своїми жертвами всі вони уможливають Правлінню Літер. Фонду вивязуватися із своїх обов'язків.

Тут слід підкреслити, що Літ. Фонд активно піддержують всі хори, всі мистецькі ансамблі, поодинокі мистці, виступаючи із своїми мистецькими точками на імпрезах Літ. Фонду зовсім безкорисно, за що Правління Літ.

Фонду висловлює їм цією дорогою свою ширю подяку та вдячність.

Досьогодні 36 письменників вже зголосилися до Четвертого Конкурсу надсилаючи 51 творів, що вийшли друком в рр. 1970—1973.

Свої пожертви на Четвертий Конкурс вже зложили: Т-во „Бойківщина“ в Чикаго 300 дол., як другу нагороду за найкращий літературний твір для дітей та молоді. Мгр. Василь Іващук — 250 дол. і письменник Микола Понеділок — 100 дол.

Побажання до Правління Літературного Фонду

Правління Літ. Фонду покищо не може взяти до уваги побажань деяких письменників та громадських діячів, які пропонують па-

мгр. А. Стебельська

городжувати також твори письменників і в рукописах та твори з інших ділянок українського мистецтва, бо фінансові спроможності нашого Фонду не дозволяють на це. Висота наших нагород, хоч вони й найвищі в порівнянні з іншими нагородами конкурсів, що їх уладжують наші установи, не винагороджують навіть дуже скромно ідейної праці наших письменників ні втрати їхнього часу, потрібного до написання вартісного твору. Навіть якщо наша вся чикагська громада масово буде складати свої пожертви, то це не під силу для однієї громади. Це мусять виконувати всі громади, цілої української діаспори разом. І саме створення такого світового великого фонду, щоб заохочував наших письменників наснажувати себе в ідейній літературній творчості для свого народу і забезпечував їм відповідно до їхньої праці, винагороду, є наказом, подиктованим потребами поневоленої України, що стоїть у важкій боротьбі на життя і смерть з Москвою в обороні української духової культури і фізичного винищення українського народу.

Віriamo, що до розв'язання цієї переважної проблеми займуть своє становище наші політичні, наукові і громадські діячі і установи, виховники та журналісти, сподіваємося, що наша преса запізнає українську спільноту з цими питаннями та заохочує її до покликання до життя такої установи і розвине на сторінках своїх пресових органів широку дискусію.

Адам Антонович
„АМЕРИКА“

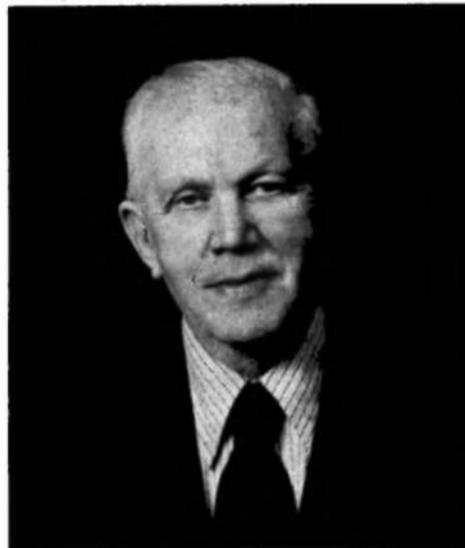
проф. К. Біда

проф. В. Радзикович

Д-р Гр. Лужницький

д-р М. Кушнір

мгр. Марія Гарасевич

проф. Г. Костюк

мгр. Ю. Стефанік

письменник Т. Курпіта

ОКРУЖНА ЗУСТРІЧ ПІДГАЄЧЧАН У БРАДФОРДІ

»Вставанням і мовчанкою вшануємо синів і дочок Землі Підгаєцької, які в обороні волі України віддали своє життя».

Такими словами голова зустрічі, Богдан, звернувся до усіх Підгаєччан, які зібрались в українській залі Відділу СУБ, 19-го червня 1972 р.

Після цієї урочистої хвилини, голова зустрічі попросив до Почесної Президії голову Відділу СУБ п. М. Миколишина, представника Г. К. Підгаєччан п. Д. М. Гайву та всіх старших віком підгаєччан.

Зустріч вітали особисто, п. М. Миколишин — голова Відділу СУБ, п. Д. М. Гайва, представник Головного Комітету Підгаєччан, а також були два письмові привітання від п. І. Джиджори та п. М. Оніхрива.

З обширною та діловою доповіддю виступив представник Г. К. Підгаєччан п. Д. М. Гайва, який після привітання усіх земляків та землячок від Г. К. П., сказав: «Коли я говорю про Підгаєччину, то думаю про українську землю і це є та природна сполука, яка нас єднає з цілим українським народом». В дальшому вияснив п. Гайва основну ціль нашої зустрічі: «Ми зустрілися сьогодні тут, щоб спільно обговорити, в який спосіб ми зможемо найкраще допомогти Г. К. Підгаєччан видати збірник підгаєцької землі, який вже є започаткований.

Наша Підгаєччина була і далі є сіллю в оці для наших ворогів, бо потрібно було аж рішення Верховного Совету розділити нашу Підгаєччину між інші райони, щоб не залишилося з неї жодної пам'яті для молоді генерации про героїчний спротив підгаєччан».

Затверджено тимчасовий Ініціативний Окружний Комітет аж до часу випуску Центральним Комітетом Збірника, що буде ознакою закінчення діяльності усіх подібних комітетів підгаєччан на нашому терені.

Відчитавши резолюції закінчено офіційну частину зустрічі підгаєччан, які через довгі десятиліття ходили різними шляхами та переходили через багато країв, аж поки зійшлися в українській залі, будучи сусіди, знайомі та друзі, ділилися спогадами з минулого, та були навіть і такі, які віднайшлися і впізналися вперше після 30-річної розлуки. У веселому та дружньому настрої роз'їжджалися підгаєччани додому, та висловлювали бажання знову скоро побачитися, бо мандрівка по чужині не затерла національної свідомості підгаєччан, а, навпаки, загартувала нашу волю та скріпила наші духові бажання.

В. Лодик

Школа Українознавства у Брадфорді заснована в 1953-му році при Відділі СУБ. Уже сьомий рік наша школа випускає у світ абітурієнтів.

Ця школа є одна з найбільших і найкращих шкіл у Великобританії. В ній працює 12 учителів, в тому числі чотири її колишні учні. Тепер школа начислює 240 учнів.

MAYOR David Crombie tries on a Ukrainian shirt for size. Yesterday he opened the Second Ukrainian World Congress in Toronto and thanked the 80,000-member Ukrainian Community for its contribution to culture in Metro. The week-long convention will include art shows and cultural events. The Toronto Sun, Tuesday, October 30, 1973 —norm betts, sun

«СМА ЕЛМО!»

Ек стану говорити з родовитим американом, то що еке слово скажу, а він мені:

— Гав ю спел?

Ек зачне гавкати тим „спелінгом“, то так мя перестрашит, жи чисто здурню і вже, ані він, ані я не знаю, що сми хотів сказати.

В Америці на „спелінгу“ не йден загнув си і вже віпростувати си не годен.

У нас того „спелінгу“ не було і нема, Богу декувати. Але е йнакша закрутенина: тра знати ек, коли і що каже си, а що не каже си, аби кожде слово було на своем місци.

Дайминато — говорит жінка до чоловіка, а би стоете збоку і маєте сказати, що си діе. Чи вона говорит чи йно щос каже? Чи отак лише гуторит, чи щос повідае? Чи впила си і белендит, чи шваркоче по-німецьки? Чи цвенкае по-ангелски, чи щос файно бесидуе? Чи варнякае, чи базикае? Чи цокотит, чи знов пащекуе?!

Адїт, кілко того „спелінгу“.

Або таке: в Америці, ек хтос умре — то вмере, великого „спелінгу“ тут нема. А в нас, то так просто не обійде си, тра добре темити, що і ек сказати.

На чоловіка скажут, жи вмер, а на жону, жи минула си. На пса, чи на кота, жи здох. На корову, жи згинула. На коня, жи впав, але на жиди — жи здох.

У Краю, то кождий знав напамет, ек і коли си каже, але тут декому тот наш „спелінг“ дуже

си помішев.

Найгірше — дїтьом у школі.

Питае си навчителька:

— Чого ти, Аню, така сьогодні сумна?

— Бо мені кїт умер...

Або:

— Ромцю, чому ти в суботу не був у школі?

— Бо в нас, прошу пані, бабця здохла...

Такий то тут помішаний „спелінг“!..

Гриць Зозуля

ЕК.

НОВОРІЧНЕ

Гей, злітайтеся, лелеки,
Зблизька і здаля,
Принесіть нам емігрантам
Пташиного молока!

Бо ніщо нам не бракуе
На чужині тут,
Тільки трохи нам бракуе,
Що нас тут — не б'ють!

Сидір Воробкевич-

РІДНА МОВА

Мова рідна, слово рідне
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Но лиш камінь має.

Ой тому плекайте діти
Рідненькую мову
І учіться говорити
Своїм рідним словом!

Як ту мову мож забути,
Котрою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила!

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Но лиш камінь має.

„ЛІС МІКІТА“

СОРОКА НА ПЛОТІ

— Оскаржуєте свого чоловіка за те, що підніс на вас руку?
— Власне, не за те, що підніс, а за те, що опустив...

В СУДІ

РОЗСІЯНИЙ ПРОФЕСОР
Виходячи рано з дому, професор поцілував двері і тріснув мінку.

Розумна жінка не бігає за мужчиною, бо хїба мишоловка бігає за мишею?

ПРО ЖІНОК

Біда, коли жінка бліда, але ж лиха година, коли жінка як каліна.

Жінка — це рай для очей, пекло для душі і чистилище для кишені.

Жінка була колись як бритва: одна вистачала на ціле життя, тільки треба було мати добрий ремінь до неї. А тепер жінка неначе жилетка: щоб була добра — треба її часто змінити.

Давніше жінка лізла із шіри, щоб показати сукню, тепер лізе із сукні, щоб показати шкіру.

найкращий приклад, як шанувати українську мову, дали канадські міністри і посадики Торонта, які починали і кінчали свої промови українською мовою.

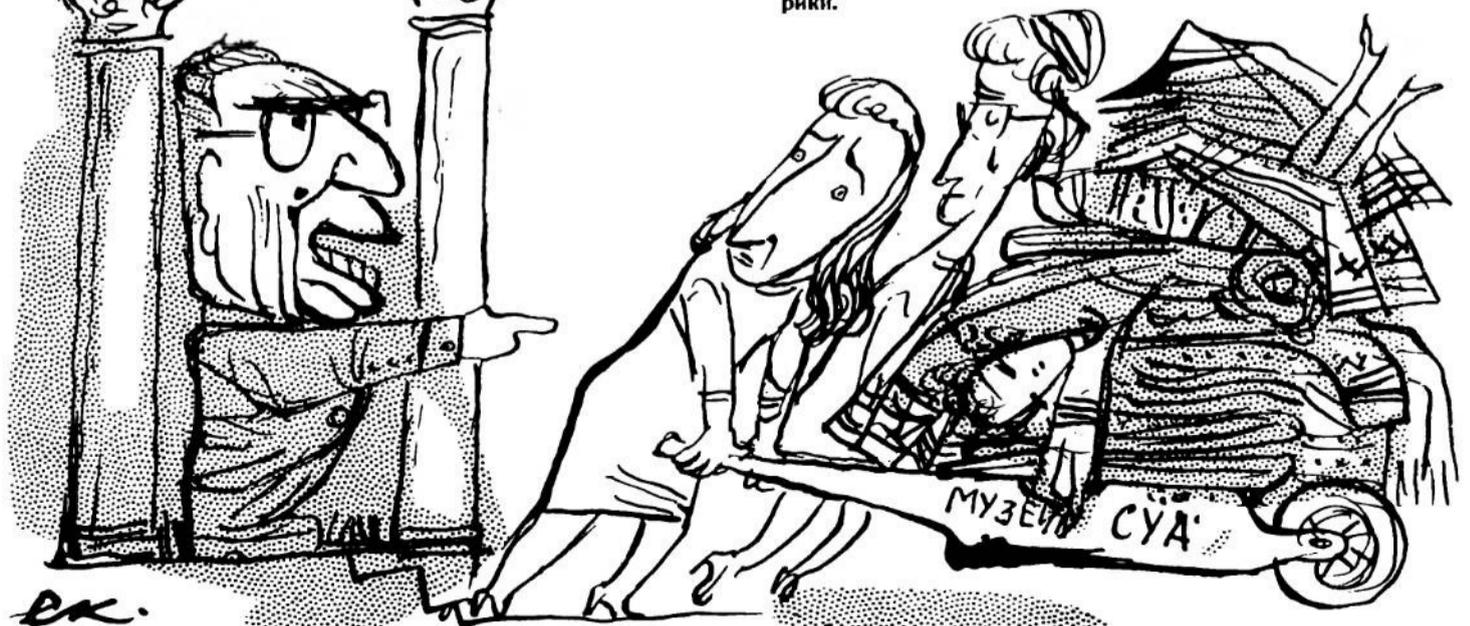
НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР

Заповідаючи після проповіді виставу „Украдене III ет“ в постанові театру „Заграва“ з Торонта, один із катедральних отців у Філадельфії сказав:

— Та й ще приїхав до нас театр „Украдене III ет“, який покаже представлення „Заграв“!

● На ювілею 20-ліття Кредітвіки в Рочестері місцеві парох забув, що він не в церкві св. Йосафата, і при відкритті провів молитву англійською мовою.

● Український Інститут Америки в Нью-Йорку завершив свою культурну активність в 1973-му році, тим, що усунув з приміщення музейні експонати Союзу Українок Америки.

Вигнання з РІЮ

РІК ХІІІ. "ЕКРАН" Ч. 73-74, СІЧЕНЬ-КВІТЕНЬ 1974.

ВІННІПЕГ ЗАГОСТИВ ДО МІННЕАПОЛІСУ (Репортаж)

Студентський хор при кафедрі св. Володимира і Ольги у Вінніпегу

НОВИЙ ШЛЯХ.

при кафедрі свв. Володимира й Ольги у Вінніпезі є молодий хор, який не тільки, що співає щонеділі в церкві, а й бере участь в імпрезах загальнонаціонального покрою, а також виступав з радіопередачею.

В хорі є купа милих співаків, а між ними є менше більше третина хлопців. Так ми тут дорахувалися, ну і таки було пізнати, що то хлопці. Приїхали та бо й не самі, бо ще й з о. прелатом Кушнірем — своїм парохом опікуном.

З хором їде, очевидно, і його провід — пані mgr В. Кисілевська — музична керівниця, Вірляна Головка — диригентка хору, Софійка Качор — провід програми і п. Г. Марущак — музичний супровід. Хор має ще до спеціальних завдань окремі ансамблі. Але це його справа.

Про о. Прелата не пишу, бо українці його знають по всьому світу і знають скільки він для української справи зробив. Я можу тільки висловити свою пошану до того роду української людини.

Паню Кисілевську знає Вінніпег, знає Канада, а відтепер і ми будемо її краще знати. Вона ушляхотнює молодь нашу музикою. Вона провадить у Вінніпезі вже літа музичну школу гри на фортеп'яні. Вона абсолювент Музичного Інституту у Львові. Музика, це її щось таке дороге та нерозлучне . . . і ту любов вона вмів вщепити в молодь. Пані Головка — це теж людина з основними студіями музики і з посвятою для неї. Про п. Марущака я знаю мало, але тому що я був на концерті і слухав його музичний супровід — то скажу, що він

є і талановитий і разом з хором живе піснею і вмів творити щось вартісне. що повонить слухача.

А хор — то не хор, а квітник гарних дівчат. Я жалую, що я не в тих літах . . . Аж по сімнадцяти роках я збагнув тасмницю, чому так багато наших хлопців з Міннеаполісу дружилося на другім селі . . . у Вінніпезі. Бо і я канадець, але, поминай як звали.

Але вертаймося до нашої справи. Вранці, в суботу, 17-го лютого, приїхали гості, а ввечері був бенкет, була стріча, почесний стіл, привіти, радість і немов у вулику — гомоніла молода канадсько-американська Україна. Вітайте гості!

Наша молодь прийняла милих гостей до своїх домів.

А в неділю хор з Вінніпегу в нашій новій церкві . . . а вона була повнісенька. Хор співав так, що відразу показав, що він є сильною і зіспіваною одиницею. Коли зважити, що між членами хору є навіть молоденькі співаки і ста-

жем і віком — то належить ся їм тимбільше признання за їхню працю, запал і висліди праці.

В неділю по полудні зала української школи при церкві св. Константина більше людей вмістити не могла. Програма хору багата, різноманітна, цікава. Композиції І. Заяця, І. Лаврівського, М. Лисенка, С. Людкевича, М. Гайворонського, М. Леонтовича, К. Стеценка, П. Майбороди, А. Кос-Анатольського. Крім того декілька народних.

На вступі хор заспівав "Отче наш" муз. Заяця і псалом "Вислухай Господи" — І. Лаврівського. Вже цими творами здобуває хор довіря до себе і показує своє обличчя. Кожна пісня збуджує настрої то туги, то споминів і ми (за Коцюбинським) опинюємося на її крилах і линемо понад просторами Батьківщини. В пісні УПА "Чи чуєш мій друже, юначе" — уявляються тихі села в подільських ярах і ті звори та смуги Карпатського лісу, ті ночі, на стійці, коли смерека галуззям торкала буйну чуприну, щоб хлопець не заснув . . . і хочеться кликнути разом з хором "Живи Україно!" — Живи у наших серцях і наших ділах!

Ніжна романтика, залицання, чари дівочі — це все відбувається луною в наших настроях.

І хор цілий і солістки і соліст всі є добрі і всіх не може собі публіка вихвалити. Є і дві танкові точки. Дещо більше про життя хористів, їх працю, виступи розкаже п-а Софійка Качор. Вислухаємо і щиро вітасмо о. прелата Кушніра, слова привіту і подяки д-ра Козака. Вкінці наш парох, о. шамб. Кнал, дякує всім і висловлюється за тісним співжиттям з Вінніпегом та бажає, щоб і в нас був такий хор. Під бурхливі оплески аудиторії члени проводу хору дістають китиці троянд. → 21

Пані Вірляна Кисілевська-Головка, дир. студ. хору

Mgr Володимира Кисілевська музичний керівник студ. хору.

О. д-р В. Кушнір

Юрій Король, голова хору

ГОШЕН—ЕЛК ГАРТ

Посвячення ОДУМівського прапору в українській православній церкві, що відбулося 18-го липня 1973-го року. Посвячення довершили о. протопр. Павло Багні-

На фото куми приймають в церкві прапор ОДУМ'у.

вський з участю католицького священника о. Симона Громиша.

Ці знімки було зроблено в церкві 18-го листопада 1973-го року під час посвячення ОДУМівського прапору.
Monday, November 19, 1973

кого прапору, після чого в парафіяльній залі було прийняття і була мистецька програма з участю групи співаків і танцюристів та бандуристів Філії ОДУМ'у з Дітройту.
The Goshen News

Голова Філії ОДУМ'у Олександр Багнівський і посадник міста Гошена Ралф Шенк.

На посвяченні прапору і на концерті був присутнім посадник міста Гошен п. Ралф Шенк. Біля мікрофону посадник виголосив привітально слово.

Tradition To Be Learned

A Goshen branch of a nation-wide organization for young people of Ukrainian heritage was organized on Sunday at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church. The organization, ODUM or the Association of American Youth of Ukrainian Descent, has 30 local members from the age of six to 18. They will be meeting weekly to learn and use the Ukrainian language and study the history, music, literature, traditional singing and dancing and other customs of the Ukrainian people. Adults will be doing the

supervising and will handle the administration of the organization. The actual purpose of the group is to make the young people better Americans while instilling an interest in their parent homeland. Guests at the meeting yesterday were Mayor and Mrs. Ralph Schenk and County Treasurer and Mrs. Wilbur Hostetler. Also in attendance were 50 visitors from Detroit who took part in the organizing ceremonies. Shown above, three dancers from Detroit, demonstrate a Ukrainian dance. (Goshen News Photo)

5 ← Пастор д-р Л. Жабко-Потапович.

льше привітання, в якому висловив признання українським баптистам за їх вклад у справу миру в світі й їх молитви за американський народ і його провід. Баптисти України, в парі з привітаннями з багатьох країн світу, також привітали Конгрес.

Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство координує працю й діяльність Об'єднань у ЗСА, в Канаді, Англії, Франції, в Південній Америці та в Австралії. Його духовний вплив за допомогою релігійної літератури, радіомовлень „Голосу Євангелії в Україні” та виступи в обороні переслідуваних за віру досягас в Україні і прагнуть за підбадьорення до боротьби за віру.

У діловій частині Конгресу делегати прослухали не тільки звіти з багатогранної праці Братства, але урочисто відзначили 20-літній ювілей свого видавництва „Дорога Правди”, яке видало десятки тисяч примірників релігійно-богословських книг українською мовою. Ефективність праці радіомовлень в Україну через Транс-світове радіо в Монте Карльо, Монако, Конгрес також відзначив на своїх сесіях. Спеціальною резолюцією відзначено 80-ліття „Свободи”, в якій Конгрес привітав працівників цього найбільшого у вільному світі українсько-го щоденника.

На Богослуженнях Конгресу співали три хори — з Горонта, під проводом диригента Андрія Теслюка, з Міннеаполісу, під проводом Парла Малієвського, та з Чикаго, під проводом Івана Поліщука. Із богословськими проповідями святої Євангелії виступали такі проповідничі сили, як д-р Л. Жабко-Потапович, письменник Михайло Подворняк, пастор Степан Сковородько, пастори П. Трилінський та П. Донченко з Великої Британії, редактор М. Окопний із Австралії та інші.

У своїх резолюціях Конгрес засудив переслідування християн та українських інтелектуалістів в Україні і домагався волі для кожної лю-

дини. „Ми, делегати, гості й усі учасники Надзвичайного Конгресу Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства, — говориться в резолюції, — що прибули з Європи, Південної Америки, Австралії, всієї Канади та З'єднаних Стейтів Америки, не можемо байдуже дивитися на цю найнижчу форму співвідношень в історії людства — терор, який застосовується над віруючими в УССР і всьому СССР, і зо всією рішучістю засуджуємо ці жорстокості, які практикуються над християнами в Україні й через уряди своїх держав та Об'єднані Нації жадасмо від советської влади негайного припинення арештів, переслідувань і поень за віру в цілому СССР взагалі, а в Україні зокрема. Ми закликаємо весь християнський світ молитися до Господа Бога — Автора Свободи — за дітей Божих в Україні та через свої Церкви, Об'єднання, Союзи, світову пресу не тільки інформувати вільний світ про тяжкі гонення за віру в Україні, але через уряди своїх держав і світові організації жадати свободи для всіх християн в СССР!”

Завершенням ділової частини Конгресу був вибір керівного органу Братства — Управи, яку очолив пастор Олекса Гарбузюк. Заступниками президента обрано пасторів Степана Сковородька з Саскатуни та Дмитра Марійчука з Гартфорду. На головного секретаря Конгрес обрав магістра Миколу Брича з Оттави, Канада, а на його заступника пастора Федора Любовича з Каліфорнії. Скарбником обрано пастора Йосафата Іваськова з Гамільтону, заступником пастора Івана Поліщука. Членами комітету обрано представників із Південної Америки, Австралії та Англії. Почесним головою Братства одноголосно обрано пастора д-ра Л. Жабко-Потаповича.

Гаслом Конгресу було Велике Доручення Господа нашого Ісуса Христа — „Звіщаймо Євангелію, час бо близький!” ; СВОБОДА,

14 ← Українська громада Твин Ситі дякує Впр. о. Прелатові за його проповідь в Церкві, за його щирі слова на бенкеті і під час концерту, музичному шреді та цілому хорі за ці незабутні моменти радості під час концерту, які ми спільно пережили. Українці Вінніпегу, Ваші діти своїм концертом принесли нам багато радості, за що і Вам ми щиро вдячні. Ваші діти можуть бути зразком для інших, — ціла програма концерту була добре уложена, її виконання на високому рівні і довго згадувати будемо їх у нашому місті і такий чудовий концерт.

Василь Пакуляк
Міннеаполіс

Парох школи при православній церкві св. Тройці в Гошен, Інд. Сидять зліва направо: прот. о. Павло Багнівський та учитель Атаназій Сухорада. По боках стоять зліва направо учительки-помічниці Віра Швець та Марія Багнівська.

В Почаївській Лаврі влаштували шпиталь для умово-хворих

Володимир Луців

13 ← Міст вітало у себе ансамбль «Орлик», який між іншим, виступав також у фільмі «Європа вночі».

Члени ансамблю — це українські студенти, учні середніх шкіл, працівники промисловості тощо. Після смерті Дністровика, керівниками гуртка стають його учні Дмитро Парадюк і Марія Бабич. Вони від 1969 р. інтенсивно працюють, щоб продовжувати цю корисну працю.

Цього року припадає 25-річчя існування цієї визначної мистецької групи. Четверть століття служби українській культурі та пропагування наших танців на міжнародній сцені. Великі заслуги і велика дата у житті «Орлика». Для належного відзначення цього ювілею, Союз Українців у Великій Британії спонсорує турне «Орлика» до Канади і ЗСА.

Москва. — Кореспонденти закордонної преси в Москві щойно тепер одержали копії листа, висланого групою монахів Почаївського монастиря на адресу керівника т. зв. Ради для справ культу Владіміра Курасдова. Лист був висланий в Москву ще у вересні 1973 р., але советська влада держала його в тасмниці. В листі монахи скаржаються на різного роду шикани, що їх стосують різні органи влади, включно з міліцією, у відношенні не тільки до керівництва монастиря, але також до поодиноких монахів ісдивідуально. В монастирських будинках „власні” влаштовують забави, заклали клуби, частину приміщень перетворено на антирелігійний музей, а вкінці, перероблено один найбільший будинок монастиря і перетворено його на шпиталь для умово-хворих. Письмо до Курасдова підписав Ігумен монастиря і сім монахів.

Володимир Луців, міжнародньої слави тенор і бандурист, як гість-артист виступить разом з «Гомоном» і «Орликом» під час їхнього турне по Північній Америці.

Він має вже за собою понад 2000 виступів у 20 країнах світу, по найбільших театрах, десятки виступів у телевізії, радіо і т. п. Перша нагорода на Міжнародньому конкурсі співаків у Бельгії. Щирий пропагатор української пісні, музики й культури у світі. Відомий також із своїх численних платівок. Один з найпопулярніших наших мистців у вільному світі.

Микола Кавка («Свобода», «Америка» 1973). Організаційний референт Об'єднання мистців української сцени

СИМФОНІЧНИМ ОРКЕСТРОМ ДИРИГУЄ ПЕРШОКЛАСНИК

Це було у Вінниці. Тільки-но розсунулася завіса, як на сцену стримано-урочисто вийшов хлопчик у чорному костюмі, став за пульт диригента, енергійно змахнув паличкою, і шквал звуків Іспанської вулиці заповнив зал. Складну химерну мелодію «Фарандоли» Бізе передавав схвильованим слухачам учень першого класу місцевої музичної школи Олесь Семко.

Уклонився публіці, підняв оркестрантів, потиснув, як і годиться диригентові, руку першій скрипці. А за лаштунками пустотливо пригорнувся до батька, викладача музучилища Романа Івановича.

— Тату, то я ще піду гуляти сьогодні?

...Талант завжди виявляє себе в праці. Про цю властивість малого музиканта директор школи Борис Степанович Калюжний розповідає так:

— Олесь музично обдарований, емоційний хлопчик. На уроках сольфеджіо вивчають спецкурс тактування, то він завжди береться протактувати твір, оскільки це близько до схеми диригування. Цей потяг у хлопчика природний. Вчиться він по класу фортепіано. Як виконавець — він цікавий ін-

терпретатор, тонко відчуває забарвлення музичних фраз. На думку педагогів, він майбутній диригент.

Свідчення цього — «Фарандола». Хлопчик ще не вмів читати партитуру, диригує на слух, чітко утримуючи в пам'яті всі моменти вступу окремих інструментів й динамічні відтінки твору.

Л. УРАЗОВСЬКА.
Фото О. Гордієвича.

Юрко Панчишин

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КЛЮБ ПРИ ШКОЛІ ГОРДОНА

Середня технічна школа ім. Гордона в Чикаго начисляє понад тисячу студентів. Український студентський клуб при школі організовано щойно 1972-го року, завдяки активному сумівцеві, старшому юнакові Юркові Панчишину. Український студентський клуб в числі 28 студентів уже двічі вибирав Ю. Панчишина головою клубу.

Кожного року національні групи студентів влаштовують свої Дні. Амбіцією молодих студентів українців було вибитися на перше місце. До Українського дня вони готувалися дуже старанно. Пані Галамай, Сенюта, Панчишин, Голяш при співпраці батьків разом зі студентами помагали при культурній виставці. Спільними силами організовано цікаві експонати, які показали другим народам українські культурні надбання, як трипільські вироби, різьбу, виши-

Танцювальна група СУМА під керівництвом Косовського
РІК ХІІІ. "ЕКРАН" Ч. 73-74, СІЧЕНЬ-КВІТЕНЬ 1974.

Кандидатка на кралю і князівен Української Преси в ЗСА

що відбудеться 23 лютого 1974 р. у Філадельфії. Баль організують спільно Фінансова Комісія (СФУЖО) та Спілка Українських Журналістів Америки (СУЖА).

LOUISA HRAUR
"Ekran"

18-year-old student at Pennsylvania University in Philadelphia. Belongs to ODUM (Associated Democratic Youth, secretary of the Ukrainian Student Hromada in Philadelphia, soloist in the "Voloshky" dance ensemble, member of the ODUM Bandurist Choir. Hobbies: Ukrainian national songs and dances, classical and modern dance, piano, volleyball.

ЛУІЗА ГРАУР

„Екран“

18 років, студентка Пеннсилвенського Університету у Філадельфії, Па., юнацький референт ОДУМ (Об'єднання Демократичної Української Молоді), секретар Української Студентської Громади у Філадельфії, солістка танцювального ансамблю „Волошки“, член капели Бандуристів при ОДУМ. Зацікавлення: українські народні танки і спів, класичні і модерні танки, фортепіан, відбиванка.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Candidate for Title Ukrainian Press Queen

PHILADELPHIA, Pa. — The candidate for the title Queen of the Ukrainian Press in the U.S.A. The judging will be held on Saturday, February 23 in Philadelphia at the Second Annual Ukrainian Press Ball. The Ball is being organized jointly by the WFUWO Financial Committee and the Association of Ukrainian Journalists of America.

ЧИКАГО

вки, пресу, святочні картки, портрети визначних людей, килимарство тощо.

Уже два роки підряд в часі Українського дня о. парох Маріян Бутринський відправляє для всіх студентів цілої школи Службу Божу та пояснює наш обряд.

Танцювальна група СУМА під керівництвом Степана Косовського дає показ українських народних танців, а гучономовці передають по цілій школі мелодії українських пісень.

Останнього року висвітлено проблему голоду в Україні у 40 річчя цієї трагедії.

Уже двічі Український студентський клуб завоював перше місце між німцями, поляками, італійцями, мексиканцями і шведами.

Цей Український студентський клуб при школі Гордона веде корисну роботу, бо видвигає справу України серед студентів та професорів. Хай запал служити Україні не гасне в молодечих українських серцях!

Традиційна презентація дебютанток в Чікаго

Дебютантки з ескортами на Річному Балі Українських Лікарів, Ветеринарів та Інженерів в дні 26-го січня 1974 р. в залі „Гренд Бол Рум“ Конрад Гілтон готелю в Чікаго, Ілл. — Зліва: Парна Христина Яремко (п. Богдан Іванець); п-а Андрея Моцюк (п. Юрій Сосенко); п-а Дарина Хлюмецька (п. Андрій Чопівський); п-а Ірена Зарічна (п. Юрій Головатий); п-а Марійка Шпур (п. Іван Зеліско); п-а Маріяна Волинець (п. Михайло Запаранюк); п-а Леся Мізь (п. Степан Білик); п-а Христина Тарасенко (п. Петро Ткачук); п-а Ляриса Яхторович (п. Петро Фединяк), п-а Маруся Щербанюк (п. Омелян Любинець); п-а Марта Войтович (п. Адріян Шеремета); п-а Татяна Яценків (інж. Ярослав Левицький).

LOS ANGELES

ГАГІЛКИ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ
В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ

З ініціативи кошової пл. сен. Анни Микитин, Пласт разом із Пластприятю влаштували "Пластове свячене" 29-го квітня 1973-го року. Заля Народного дому святочно прибрано, а за столом засіли о. парох Колтуцький, пл. сен. о. Йосиф Чайковський, пл. капелян, члени станичного проводу, батьки молоді та деякі визначні громадяни-приятелі пластової молоді.

Свято відкрив Євген Людкевич, пл. сен. станичний, та попросив отця капеляна поблагословити

святочно прибрані столи, що їх приготували пані з Пластприятю: Мотрук, Шенкірик та Терлецька.

Старша пластунка Оксана Городецька прочитала гарно уложену доповідь про значіння гагілок.

Щоб пригадати старшим, а молоді показати великодні звичаї, Юнацтво на тім святі вивело гагілки. Перед нашими очима з'явилися "Кривий танець", "Чорнушка", "Жучок" тощо. Всі приявні в залі ентузіастично оплескували виконавцям.

На закінчення накручено фільм на городі Стойків, на якому сноплено перебіг цього святкування.

CHICAGO SUN-TIMES. Thurs., Jan. 3, 1974

Представлення дебютанток перевели пані Галина Щербанюк і д-р Мирослав Коленський. Короткі привіти виголосили голови товариств-спонзорів, д-р Григорій Щербанюк, д-р Богдан Ткачук і інж. Дмитро Григорчук та голова забавового комітету д-р Мирослав Коленський. Дуже змістовну промову виголосила пані Галина Щербанюк, голова батьківського комітету, вітаючи дебютанток з їхніми успіхами в навчці.

Дебютом проводив справно пан Ігор Скуб'як.

Gerald Carr

Edward Gilson

William Pogue

Астронавти повернулися на Землю

Після 84-денної мандрівки в міжпланетних просторах та 34 і пів мільйонів пройданих у міжпланетних просторах миль, три американські астронавти повернулися минулої п'ятниці щасливо на Землю. Їхні парашути скинули їх на Тихому океані у віддалі 3.4 миль від воєнного судна, що забрало їх з моря. В цілому астронавти оточили Землю 1,214 разів та зібрали багато різних інформацій, які придадуться не лише для підготовки дальших польотів, але матимуть теж практичне примінення на Землі.

WHY NOT INVITE UKRAINE TO PARTICIPATE IN THE OLIMPIC GAMES?

Top Ten

ДЕСЯТКА НАЙСИЛЬНІШИХ. На закінчення кожного сезону вболівальники, фахівці, журналісти майже в усьому світі визначають найкращих спортсменів на континентах, в окремих країнах. Читачі «Спортивної газети» також визначили найкращих, чи найпопулярніших спортсменів України в 1973 році. Спортивні досягнення кожного з цієї десятки гідні найвищої оцінки, вони відомі не тільки в Радянському Союзі.

Перше місце в цьому почесному списку займає Павло Ледньов — чемпіон світу з сучасного п'ятиборства; за ним — юний легкоатлет, переможець Універсиади та змагань за Кубок Європи Валерій Підлужний; далі — Олег Блохін найкращий футболіст збірної Радянського Союзу; на четвертому місці ковзанярка Тетяна Шелехова, яка в своїх досягненнях має не одну перемогу в супернітві з найкращими в світі; п'ятим є парусник Валентин Манкін — чемпіон світу й Олімпіади; шосте місце призначено Надії Ткаченко — рекордсменці України з п'ятиборства, рекордсменці СРСР в бігу на 100 м з/б.; сьоме місце посів чемпіон Радянського Союзу з боксу Анатолій Климанов; десятим у списку — відомий стрілець з лука завжди спроможний на найвищі досягнення Віктор Сидорук; врешті на десятому місці олімпійський чемпіон, стрілець Яків Железняк.

Лише мінімально «ступилися» тим, що в цьому списку пошани, такі відомі спортсмени, як Валерій Борзов (легка атлетика), Борис Онищенко (сучасне

пятиборство), Євген Аржанов (легка атлетика), Зінаїда Турчина (ручний м'яч), Анатолій Бондарчук (легка атлетика), Анатолій Шепель (футбол), Геннадій Кузьмін та Олег Романишин (шахи), Анатолій Новиков (дзю-до) та Василь Юрченко (веслування на каное).

Читачі «Спортивної газети» визначили також трій-

NEWS from UKRAINE

ку найкращих команд України сезону — 1973. На першому місці — «Спартак» (Київ) жіноча гандбольна команда, що є одночасно володарем Кубка європейських чемпіонів, чемпіоном СРСР і якої гравці повний склад збірної Радянського Союзу, що завоювала бронзові медалі під час змагань за чемпіонат світу. Друге місце читачі призначили футбольній команді кievського «Динамо» — віцепчемпіоном СРСР, а третє — мотоболістам полтавського «Вимпела» — володарям Кубка на звання чемпіонів Радянського Союзу.

ку найкращих команд України сезону — 1973. На першому місці — «Спартак» (Київ) жіноча гандбольна команда, що є одночасно володарем Кубка європейських чемпіонів, чемпіоном СРСР і якої гравці повний склад збірної Радянського Союзу, що завоювала бронзові медалі під час змагань за чемпіонат світу. Друге місце читачі призначили футбольній команді кievського «Динамо» — віцепчемпіоном СРСР, а третє — мотоболістам полтавського «Вимпела» — володарям Кубка на звання чемпіонів Радянського Союзу.

Number two — Valery Pidluzhny (track-and-field);
Number three — Oleg Blokhin (soccer);
Number four — Tetyana Shelekhova (speed skating);
Number five — Valentin Mankin (boat sailing);
Number six — Nadiya Tkachenko (track-and-field);

Number seven — Olexander Shaparenko (canoeing);
Number eight — Anatoly Klimanov (boxing);
Number nine — Victor Sidoruk (arching);
Number ten — Yakiv Zheleznyak (sharpshooting).

Valery Pidluzhny

Oleg Blokhin

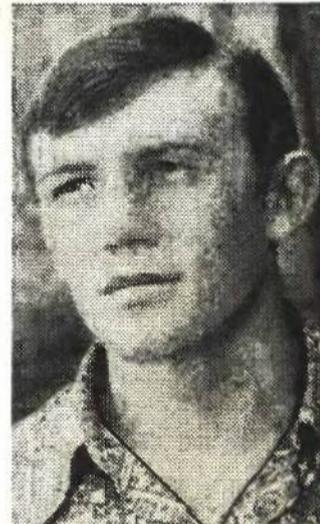
Olexander Shaparenko

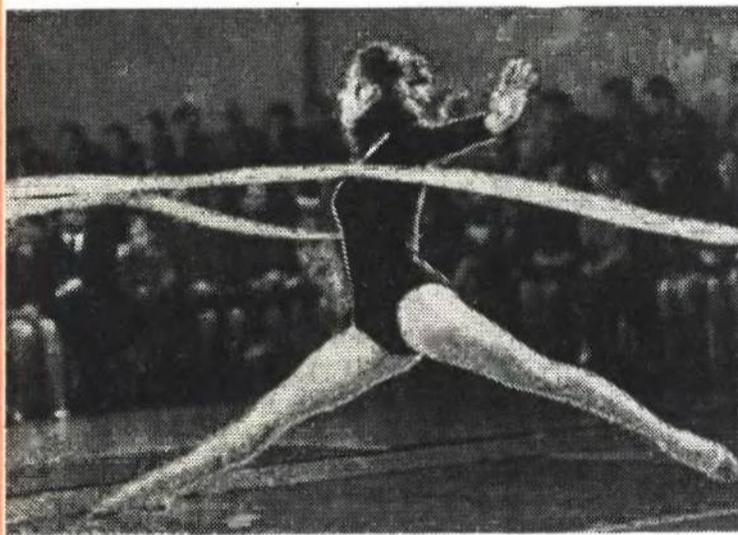
Pavlo Lednyov

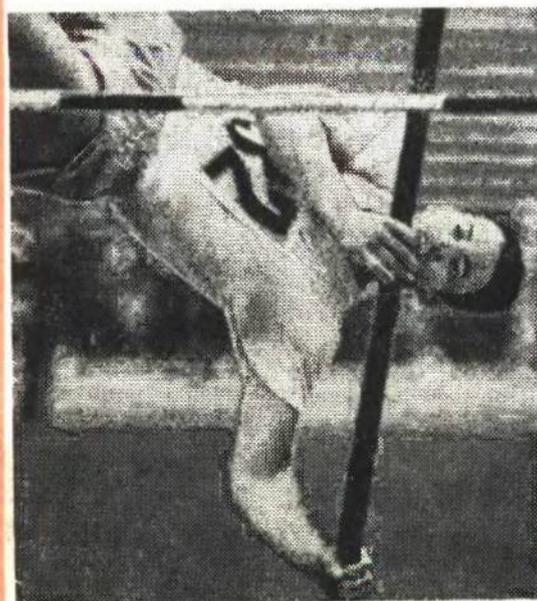
Tetyana Shelekhova

Anatoly Klimanov

Чемпіонка світу 1973 року з художньої гімнастики киянка Жанна Васюра. Фото А. Толмачова.

Один з лідерів збірної СРСР, заслужений майстер спорту харків'янин Геннадій Близнецов. Фото Ю. Васильєва.

Заслужений майстер спорту, дворазовий олімпійський чемпіон з легкої атлетики, аспірант Київського інституту фізкультури Валерій Борзов у лабораторії. Фото Б. Горбачевського.

Valentin Mankin

Victor Sidoruk

Nadiya Tkachenko

Yakiv Zheleznyak